

Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol)

435. Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol)

Razglasjam Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 30. januarja 2013.

Št. 003-02-1/2013-2

Ljubljana, dne 7. februarja 2013

Borut Pahor l.r. Predsednik Republike Slovenije

Z A K O N

O NALOGAH IN POOBLASTILIH POLICIJE (ZNPPol)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja naloge in pooblastila policije.

(2) Policija opravlja naloge in pooblastila po določbah tega zakona zaradi zagotavljanja temeljnih dolžnosti policije, ki obsegajo: zagotavljanje varnosti posameznikom in skupnosti, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter krepitev pravne države.

(3) Policija opravlja naloge in pooblastila zaradi preprečevanja in odpravljanja nevarnosti, ki ogrožajo dobrine iz prejšnjega odstavka.

(4) Pri opravljanju nalog in pooblastil po določbah drugih zakonov policija uporablja določbe tega zakona, če drug zakon ne določa drugače. Policija pri zbiranju dokazov ravna po določbah tega zakona samo, če drugi zakoni ne določajo pravil glede zbiranja dokazov.

2. člen

(prenos predpisov Evropske unije)

Ta zakon v skladu z 2. (razen 7. člena), 3., 4. in 5. poglavjem Sklepa Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/615/PNZ) in 2., 3., 4., 5. in 6. poglavjem Sklepa Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 12; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/616/PNZ) ter Sklepom Sveta 2008/617/PNZ z dne 23. junija 2008 o izboljšanju sodelovanja med posebnimi enotami za posredovanje držav članic Evropske unije v kriznih razmerah (UL L št. 210 z dne 6. 8. 2008, str. 73; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/617/PNZ), Sklepom Sveta 2008/633/PNZ z dne 23. junija 2008 o dostopu imenovanih organov držav članic in Europola do vizumskega informacijskega sistema (VIS) za iskanje podatkov za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj (UL L št. 218 z dne 13. 8. 2008, str. 129; v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/633/PNZ) in Okvirnim sklepom Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L št. 350/60 z dne 30. 12. 2008, str. 60), določa:

- pristojne organe za izvajanje Sklepa Sveta 2008/615/PNZ, Sklepa Sveta 2008/616/PNZ in Sklepa Sveta 2008/617/PNZ;

- nacionalne kontaktne točke za oblike sodelovanja policije z drugimi državami članicami za preprečevanje kaznivih dejanj, vzdrževanje in zagotavljanje javnega reda in miru med javnimi zbiranji, ob naravnih in drugih nesrečah ter v kriznih razmerah in pristojnost za določanje nacionalnih kontaktnih točk za avtomatizirano iskanje in primerjavo podatkov ter izmenjavo informacij in podatkov za zagotovitev javnega reda ob pomembnih dogodkih in množičnih prireditvah s čezmejno razsežnostjo ter za ukrepe za preprečevanje kaznivih dejanj s področja terorizma.

3. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. Policijska naloga je naloga, predpisana s tem ali drugim zakonom in se opravlja z uporabo policijskih pooblastil ali z drugimi uradnimi dejanji.

2. Policijsko pooblastilo je z zakonom določen ukrep, ki policistom omogoča opravljanje policijskih nalog in s katerim se praviloma posega v človekove pravice ali temeljne svoboščine ali druge pravice.

3. Nevarnost je možnost za nastanek škode ali ogrožanja dobrine, ki se varuje z opravljanjem policijske naloge.

4. Velika nevarnost je nevarnost, ki ogroža pomembne dobrine, kot so življenje ljudi, zdravje, svoboda ali večja premoženjska vrednost.

5. Verjetnost je podana, ko je pričakovanje, da bo ogrožanje ali škodna posledica nastala, večje od pričakovanja, da ne bo nastala.

6. Velika verjetnost je podana, ko je pričakovanje, da bo ogrožanje ali škodna posledica nastala, bistveno večje od pričakovanja, da ne bo nastala.

7. Policijski vodja ali policijska vodja (v nadaljnjem besedilu: policijski vodja) je policist oziroma policistka (v nadaljnjem besedilu: policist), ki vodi enega ali več policistov pri opravljanju nalog policije ali tisti, ki je določen za vodenje konkretne policijske naloge.

8. Odredba policistu je ustna ali pisna zahteva policijskega vodje, dana policistu za izvedbo policijske naloge, policijskega pooblastila ali uradnega dejanja.

9. Nalog je ustna ali pisna zahteva pristojnega organa za izvedbo določene policijske naloge.

10. Upiranje je vsako nezakonito ravnanje, s katerim oseba policistu otežuje ali onemogoča izvedbo zakonite policijske naloge.

11. Pasivno upiranje je upiranje osebe, ki ne upošteva policistovega zakonitega ukaza ali s svojim nezakonitim ravnanjem otežuje ali onemogoča izvedbo zakonite policijske naloge, tako da se usede, uleže, obrne v stran ali drugače podobno ravna.

12. Aktivno upiranje je upiranje z orožjem, nevarnim orodjem, drugim predmetom ali snovjo, živaljo ali s telesno silo, pri čemer oseba, ki se upira, policistu namerava preprečiti izvedbo zakonite policijske naloge. Za aktivno upiranje se štejejo tudi pozivanje k upiranju, beg osebe in ogrožanje. Ogrožanje pomeni, da oseba s svojim položajem, kretnjami ali ravnanjem kaže, da bo napadla policista ali drugo osebo ali objekt, ki ga policist varuje.

13. Napad je vsaka nezakonita neposredna aktivnost osebe s telesno silo, z živaljo, orožjem, orodjem ali drugim predmetom ali snovjo, s katero namerava policista ali drugo osebo poškodovati ali ji vzeti življenje ali ogroziti varnost objekta, ki ga policist varuje.

14. Nevaren predmet je predmet, ki je primeren za napad ali samopoškodbo ali se z njim lahko huje ogrozi javni red ali splošna varnost ljudi ali premoženja.

15. Podatek je osebni, tajni ali drug podatek, ki vsebuje dejstvo, primerno za razlago, sklepanje ali obdelavo.

16. Varovan podatek je osebni podatek ali drug obdelovan podatek, ki ni tajen, njegovo razkritje nepoklicanim osebam pa bi povzročilo škodo državnemu organu, poteku uradnih postopkov ali fizičnim ali pravnim osebam, zato morajo njegovo obdelavo spremljati določeni varnostni ukrepi in postopki.

17. Varnostno preverjanje oseb je ugotavljanje morebitnih varnostnih zadržkov za dostop do varovane osebe ali za delo pri varovani osebi, za delo v varovanem objektu, prostoru ali okolišu ali na določenem delovnem mestu ali za dostop do njih ali v drugih primerih, določenih z zakonom.

18. Akreditacijski postopek je omejeno varnostno preverjanje za zagotavljanje upravičenosti vstopa v določen prostor, kjer se izvajajo posebni varnostni ukrepi za varovanje določenih varovanih oseb. Akreditacijski postopek obsega izpolnitev posebnega vprašalnika, ki vsebuje osebne podatke preverjene osebe, namen vstopa in zadrževanja v prostorih posebnega pomena ter druge, nujno potrebne podatke za uspešno in učinkovito varovanje določenih oseb in objektov.

19. Sum varnostnega zadržka je izraz, ki se v tem zakonu uporablja v enakem pomenu kot v zakonu, ki ureja tajne podatke.

II. NALOGE POLICIJE

Opravljanje nalog policije

4. člen (naloge policije)

(1) Naloge policije, ki izhajajo iz njenih temeljnih dolžnosti, so:

- varovanje življenja, osebne varnosti in premoženja ljudi,
- preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in prekrškov, odkrivanje in prijemanje storilcev kaznivih dejanj in prekrškov, drugih iskanih ali pogrešanih oseb ter njihovo izročanje pristojnim organom in zbiranje dokazov ter raziskovanje okoliščin, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi, ki izvira iz kaznivih dejanj in prekrškov,
- vzdrževanje javnega reda,
- nadzor in urejanje prometa na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki so dane v uporabo za javni promet,
- nadzor državne meje,
- naloge v zvezi z gibanjem in prebivanjem tujcev,
- varovanje določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, in če z zakonom ni določeno drugače, varovanje določenih delovnih mest in tajnosti podatkov državnih organov,
- naloge ob naravnih in drugih nesrečah,
- druge naloge, določene v tem zakonu in drugih predpisih v skladu z zakonom.

(2) Policija pri opravljanju nalog sodeluje s posamezniki in skupnostjo ter izvaja preventivno dejavnost.

5. člen (temelj opravljanja policijske naloge)

(1) Policist opravlja policijsko nalogo ali uporablja policijska pooblastila po:

- uradni dolžnosti,
- odredbi policijskega vodje,
- nalogu sodišča, državnega tožilca ali drugega organa, ki ga za to pooblašča poseben zakon.

(2) Odredba policistu in nalog za izvedbo policijske naloge morata temeljiti na zakonu in morata biti razumljiva in določna.

(3) Policist mora odkloniti izvedbo odredbe ali naloga, če je očitno, da bi s tem storil kaznivo ravnanje. O odklonitvi policist takoj obvesti notranjo organizacijsko enoto policije, pristojno za notranjo varnost, ali drug pristojen državni organ. Policista, ki odkloni izvedbo takšne odredbe ali naloga, se ne sme na kakršen koli način kaznovati.

6. člen (oblike opravljanja policijskih nalog)

Policisti opravljajo policijske naloge, zlasti:

- z opazovanjem,
- s patroljiranjem,
- z interveniranjem,
- z zasedo,
- s poostrenim nadzorom in
- z varnostno akcijo.

7. člen (taktični preudarek)

Policisti pri opravljanju policijskih nalog ocenjujejo, katere odločitve, policijska pooblastila ali uradna dejanja bodo za učinkovito preprečevanje in odpravljanje nevarnosti izvedli, glede na dejstva in okoliščine, ki so jim bile znane v trenutku ocenjevanja.

8. člen (policijski postopek)

(1) Policijski postopek je vsako dejanje policistov zaradi opravljanja policijskih nalog.

(2) Fizična oseba, pravna oseba ali državni organ v policijskem postopku ali oseba, ki je navzoča na kraju policijskega postopka, mora ravnati po odredbah, ukazih, navodilih ali zahtevah policistov, ki so potrebne za zagotovitev varnosti in nemoteno izvedbo policijskega postopka.

9. člen (omejitve ob veliki verjetnosti hujših kršitev javnega reda)

(1) Ob veliki verjetnosti hujših kršitev javnega reda lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrice oziroma ministra, pristojnega za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister) naloži policiji, da z odredbo:

- omeji ali prepove gibanje na določenih območjih, določenih krajih ali na javnih mestih oziroma
- prepove nastanitev v določenem kraju ali zapustitev določenega kraja.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka sme trajati največ sedem dni. Z izvajanjem ukrepa se preneha takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen.

(3) Odredba iz prvega odstavka tega člena je dokončna. Zoper odredbo je dopustno vložiti tožbo na Upravno sodišče Republike Slovenije, ki o njej odloča prednostno. Vrhovno sodišče Republike Slovenije o pritožbi zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije odloča prednostno.

10. člen (generalna policijska klavzula)

(1) Policija mora v okviru predpisov tudi brez stvarne pristojnosti, določene v tem ali drugih zakonih, ukreniti vse, kar je potrebno, da od skupnosti ali posameznika odvrne nevarnost ali prepreči ravnanja, ki ogrožajo varnost ali javni red.

(2) Pri ukrepanju sme uporabiti policijsko pooblastilo iz tega ali drugega zakona, ki je glede na okoliščine primerno in s katerim lahko na najmilejši

možen način prepreči, odpravi ali zmanjša učinke nevarnosti ali ravnanj iz prejšnjega odstavka.

(3) O delovanju policije po prvem odstavku tega člena odloča minister.

(4) Fizične osebe, pravne osebe in državni organi morajo dati policiji v uporabo tehnična sredstva, potrebna za izvedbo nalog iz prvega odstavka tega člena, in zagotoviti osebe, usposobljene za njihovo upravljanje.

(5) Stroški, nastali z uporabo tehničnih sredstev in opreme po prejšnjem odstavku, so stroški proračuna.

11. člen

(kriminalistično pridobivanje in vrednotenje informacij)

(1) Kriminalistično pridobivanje in vrednotenje informacij je proces zbiranja, vrednotenja in analiziranja osebnih in drugih podatkov o kriminalni dejavnosti fizičnih in pravnih oseb ter hudodelskih združb, na podlagi katerega se odloča in načrtuje policijske naloge za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti.

(2) Pri pridobivanju podatkov iz prejšnjega odstavka policija sodeluje z osebami, ki ji prostovoljno posredujejo operativne informacije o kaznivih dejanjih, njihovih storilcih in drugih aktivnostih, ki kažejo na kazniva dejanja.

(3) S kriminalističnim pridobivanjem in vrednotenjem informacij se ne sme izzivati kriminalne dejavnosti.

(4) Policija mora osebami iz drugega odstavka tega člena zagotoviti varnost in anonimnost, če je to v njihovem interesu in je skladno z določbo 118. člena tega zakona.

(5) Način izvajanja kriminalističnega pridobivanja in vrednotenja informacij ter sodelovanje z osebami z internim aktom določi generalni direktor policije oziroma generalna direktorica policije (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor policije).

12. člen

(policijska asistenca)

(1) Policija zagotavlja pomoč državnim organom in samoupravnim lokalnim skupnostim, nosilcem javnih pooblastil pa le, ko izvajajo javna pooblastila na podlagi zakonsko določenih nalog in pristojnosti (v nadaljnjem besedilu: upravičenci), če pri izvajanju njihovih nalog pride do upiranja ali ogrožanja ali če to utemeljeno pričakujejo.

(2) Policija zagotavlja pomoč iz prejšnjega odstavka na podlagi pisnega zahtevka upravičenca. Upravičenec mora zahtevek poslati pristojni policijski postaji najmanj sedem dni pred opravljanjem nalog. V zahtevku morajo biti navedeni razlogi, zaradi katerih je treba zagotoviti pomoč policistov, in zakonska podlaga za izvajanje nalog in pristojnosti, pri katerih je prišlo do upiranja ali ogrožanja, ali upravičenec to utemeljeno pričakuje.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pomoč lahko zagotovi takoj na podlagi ustnega zahtevka, če pisnega zahtevka ni mogoče pravočasno vložiti. Zahtevek za pomoč policist pisno dokumentira, upravičenec pa mora posredovati zahtevek v pisni obliki najpozneje v roku 24 ur od ustnega zahtevka.

(4) Preden upravičenec začne opravljati naloge, policisti osebe, navzoče na kraju, opozorijo, da bodo zoper njih uporabili policijska pooblastila, če bodo ovirali opravljanje nalog upravičenca.

(5) Policisti ne smejo sami opravljati dejanj, za opravljanje katerih je pristojen izključno upravičenec.

(6) Ko policisti pri zagotavljanju pomoči pričakujejo upiranje ali ogrožanje večjega števila oseb, smejo do izvedbe naloge upravičenca omejiti gibanje na določenem območju ali v določenem objektu.

(7) Osebe, ki ovirajo ali poskušajo ovirati opravljanje nalog upravičenca ali ogrožajo življenje ljudi, smejo policisti odstraniti oziroma ukrepajo skladno z zakonom.

Splošna načela za opravljanje policijskih nalog

13. člen

(načelo spoštovanja človekove osebnosti in dostojanstva ter drugih človekovih pravic in temeljnih svoboščin)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog morajo policisti spoštovati in varovati pravico do življenja, človekovo osebnost in dostojanstvo ter druge človekove pravice in temeljne svoboščine.

(2) Še posebej obzirno morajo policisti ravnati z žrtvami in osebami, ki potrebujejo dodatno pozornost, pomoč in skrb, kot so otroci, mladoletniki, starejši, invalidne osebe, nosečnice in žrtve nasilja v družini.

(3) Policisti ne smejo nikoli povzročati, spodbujati ali dopuščati mučenja ali drugega krutega, nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja.

(4) Policisti morajo izvajati policijska pooblastila tako, da ne ogrožajo življenja oseb, ki niso v policijskem postopku, niti jim ne smejo nalagati nepotrebnih obveznosti.

14. člen

(načelo enake obravnave)

Pri opravljanju policijskih nalog morajo policisti vsakomur zagotoviti enako varstvo njegovih pravic. Nikogar ne smejo diskriminirati na podlagi narodnosti, rase, barve kože, spola, jezika, vere, spolne usmerjenosti, političnega ali drugega prepričanja, premoženjskega stanja, rojstva, genetske dediščine, izobrazbe, družbenega položaja, invalidnosti ali katere koli druge osebne okoliščine.

15. člen

(načelo zakonitosti)

Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti uporabiti policijska pooblastila na podlagi in v obsegu, ki ga določa zakon, ter na način, določen z zakonom ali podzakonskim predpisom, izdanim na podlagi in v skladu z zakonom.

16. člen

(načelo sorazmernosti)

(1) Ko je za uspešno izvedbo policijske naloge mogoče uporabiti različna policijska pooblastila, morajo policisti uporabiti tista, s katerimi lahko opravijo policijsko nalogo z najmanjšimi škodljivimi posledicami.

(2) Hujše policijsko pooblastilo smejo policisti uporabiti le, če je bila uporaba milderjših policijskih pooblastil neuspešna ali če ta zaradi okoliščin in zagotavljanja varnosti življenja, osebne varnosti ali varnosti premoženja ne bi bila mogoča.

(3) Policisti morajo prenehati uporabljati policijsko pooblastilo takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih so ga uporabili.

17. člen

(načelo strokovnosti in integritete)

Policisti morajo pri opravljanju policijskih nalog upoštevati pravila stroke in krepiti policijsko integriteto.

18. člen

(splošne določbe o opravljanju policijskih nalog proti otrokom in mladoletnikom)

(1) Otrok in mladoletnik sta osebi, ki sta kot takšni določeni v zakonu, ki določa kazensko odgovornost mladoletnikov.

(2) V postopkih z otroki in mladoletniki morajo policisti upoštevati njihovo starost, telesno in duševno razvitost, občutljivost in morebitne druge lastnosti, ki jih je mogoče opaziti.

(3) Ko policisti izvajajo policijska pooblastila proti otroku, o tem obvestijo starše ali skrbnika, če to zahtevajo koristi otroka, vselej pa, ko so bila zoper njega uporabljena prisilna sredstva. Ko policisti izvajajo policijska pooblastila proti mladoletniku, ga seznanijo s pravico do obveščanja staršev ali skrbnika, starše ali skrbnika pa obvestijo vselej, ko so bila zoper njega uporabljena prisilna sredstva ali je bilo odrejeno pridržanje. Pri obveščanju staršev policisti obvestijo enega ali drugega od staršev, če starši ne živijo skupaj, pa tistega od staršev, pri katerem otrok ali mladoletnik živi. Če bi bilo obveščanje staršev ali skrbnika v nasprotju s koristmi otroka ali mladoletnika, policisti ne obvestijo staršev ali skrbnika, o postopku pa obvestijo pristojni center za socialno delo.

(4) V primerih, ko policisti glede na okoliščine ocenijo, da je to potrebno, o izvedbi pooblastila obvestijo tudi pristojni center za socialno delo.

19. člen

(sporazumevanje pri opravljanju policijskih nalog)

Za jezikovno sporazumevanje pri opravljanju policijskih nalog morajo policisti upoštevati predpise o slovenščini kot uradnem jeziku ter o rabi italijanščine in madžarščine kot uradnih jezikov na območju občin, v katerih živi avtohtona italijanska oziroma madžarska narodna skupnost. Pri ustnem sporazumevanju z osebami, ki ne znajo slovenščine, policisti lahko uporabljajo tudi drug jezik, ki ga oseba razume, sicer pa tolmača. Gluhi osebi pripada pravica do tolmača skladno z zakonom, ki ureja uporabo slovenskega znakovnega jezika.

Nošenje prisilnih sredstev

20. člen

(nošenje prisilnih sredstev)

Policisti imajo pravico in dolžnost imeti in nositi orožje, strelivo ter druga prisilna sredstva skladno s podzakonskim predpisom, ki ga izda minister.

Opravljanje policijskih nalog v uniformi in civilni obleki

21. člen

(opravljanje policijskih nalog v uniformi in civilni obleki)

(1) Policisti opravljajo policijske naloge v uniformi ali civilni obleki.

(2) Ko policisti opravljajo policijske naloge v civilni obleki, se morajo pred policijskim postopkom izkazati s službeno izkaznico. Če okoliščine tega ne dopuščajo, se morajo ustno predstaviti kot policisti. Takoj ko je možno, pa se morajo izkazati s službeno izkaznico.

(3) Policist osebi, zoper katero je izvajal policijska pooblastila, na njeno zahtevo na kraju praviloma pove svoje ime in priimek ter policijsko enoto, v katero je razporejen, glede na okoliščine pa se izjemoma predstavi le z identifikacijsko številko, če oceni, da bi predstavitev z imenom in priimkom lahko povzročila njegovo ogroženost.

(4) Policist se predstavi tako, da si oseba identifikacijo lahko zapomni ali zapiše.

(5) Ob predstavitvi policist osebi v postopku pojasni policijsko pooblastilo oziroma nalogo, ki jo izvaja, razen če bi to ogrozilo ali otežilo izvedbo.

22. člen

(uporaba maskirnega pokrivala)

(1) Ko mora biti med opravljanjem policijskih nalog zaradi policistove varnosti prikrita njegova prepoznavnost, sme policist izjemoma uporabljati maskirno pokrivalo. V takem primeru se policistu ni treba predstaviti v skladu z določbami prejšnjega člena.

(2) O uporabi maskirnega pokrivala odloči generalni direktor policije, direktor policijske uprave ali oseba, ki jo za to pooblasti generalni direktor policije ali direktor policijske uprave.

23. člen

(prirejena identiteta in prirejeno lastništvo sredstev)

(1) Za zagotovitev varnosti izvajalcev prikritega preiskovalnega ukrepa in zaščito izvedbe policijske naloge lahko pristojni državni tožilec na obrazložen predlog policije dovoli, da se izvajalcem takega ukrepa in policistom, ki jim zagotavljajo neposredno operativno podporo, priredi identiteta, sredstvom policije pa lastništvo.

(2) Prireditev identitete pomeni, da izvajalci prikritih preiskovalnih ukrepov pri svojem delu namesto svojih osebnih podatkov uporabljajo prirejene osebne podatke in identifikacijske oznake, na podlagi katerih je neupravičenim osebam onemogočena njihova identifikacija.

(3) Prireditev lastništva sredstev pomeni, da se za sredstva policije uporabljajo prirejene oznake ali podatki o lastništvu.

(4) Za namene iz prvega odstavka tega člena in za namene iz prvega odstavka 24. člena tega zakona se izda dovoljenje ali odredba z veljavnostjo do preklica.

(5) Policist se ne predstavi po določbah 21. člena tega zakona, ko izvaja prikrte preiskovalne ukrepe.

24. člen

(prirejena identiteta tajnih delavcev)

(1) Na predlog policije lahko pristojni državni tožilec dovoli, da se tajnim delavcem na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, priredi identiteta tudi pred izdajo odredbe za tajno delovanje.

(2) Tajni delavec sme biti z dokumenti, prirejenimi v obsegu, ki ga določi pristojni državni tožilec, udeležen v pravnem prometu tudi pred izdajo odredbe za tajno delovanje.

(3) Prirejena identiteta se lahko dodeli tudi tujim tajnim delavcem na zaprosilo tujih pristojnih organov.

(4) Način izdelave, uporabe, hrambe in uničenja listin za prirejeno identiteto iz prejšnjega in tega člena z internim aktom določi minister.

(5) Policist se ne predstavi po določbah 21. člena tega zakona, ko ima prirejeno identiteto.

25. člen

(izvedba prirejene identitete in lastništva)

Državni organi, samoupravne lokalne skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo odredbe za izvedbo ukrepov iz 23. in 24. člena tega zakona izvesti tako, da so v njihovih zbirkah osebnih in drugih podatkov, javnih knjigah in uradnih evidencah začasno dostopni samo novi osebni podatki in podatki o nepremičninah ali premičninah. Prirejene dokumente ali javne listine morajo izdelati na način, ki ne omogoča dvoma o novi identiteti ali novem lastništvu.

26. člen

(izplačilo stroškov in nagrad v zvezi s prikritimi preiskovalnimi ukrepi)

(1) Za izplačilo stroškov in nagrad v zvezi z izvajanjem prikritih preiskovalnih ukrepov, odobrenih na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ter za plačilo stroškov in nagrad, povezanih s pridobivanjem koristnih informacij o kaznivih dejanjih ali njihovih storilcih, odobrenih na podlagi tega zakona, se v finančnem načrtu policije določijo namenska proračunska sredstva. Podatki o izplačilih se vodijo skladno s predpisi, ki urejajo posamezna področja.

(2) Poslovanje s sredstvi za posebne operativne namene iz prejšnjega odstavka z internim aktom določi minister.

(3) Od denarnih prejemkov iz prvega odstavka tega člena se ne plačajo davki in prispevki za socialno varnost ali druge dajatve, ki jih določajo

predpisi.

Opravljanje policijskih nalog zunaj delovnega časa

27. člen

(opravljanje policijskih nalog zunaj delovnega časa)

(1) Policisti morajo tudi zunaj delovnega časa preprečevati nezakonita dejanja ter opravljati druge policijske naloge, če je zaradi nezakonitega dejanja ali splošne nevarnosti neposredno ogroženo življenje, zdravje, osebna varnost ali premoženje.

(2) V drugih primerih smejo policisti zunaj delovnega časa opravljati policijske naloge, če v uniformi neposredno zaznajo kršitev predpisov in če je glede na okoliščine treba ukrepati takoj.

(3) Policisti ne smejo opravljati policijskih nalog v primerih iz prejšnjega odstavka, če so sami udeleženi v takem dogodku.

(4) O opravljanju policijskih nalog zunaj delovnega časa morajo policisti takoj seznaniti vodjo policijske enote, v katero so razporejeni.

Posebnosti pri izvajanju policijskih pooblastil zoper določene kategorije oseb

28. člen

(posebnosti pri izvajanju policijskih pooblastil zoper osebe z imuniteto)

Policisti morajo upoštevati posebnosti postopka in načelo izvzetosti (imuniteta) določenih oseb, objektov, prevoznih sredstev in stvari pri izvajanju policijskih nalog.

29. člen

(diplomatska in konzularna imuniteta)

(1) Osebe, ki uživa diplomatsko imuniteto v Republiki Sloveniji in se nanjo sklicuje z ustrezno listino, policisti ne smejo privedsti, pridržati ali ji omejiti gibanje od trenutka, ko izvejo, da uživa imuniteto, morajo pa zbrati in zavarovati dokaze, da je oseba kršila predpise Republike Slovenije. O ugotovljeni kršitvi osebe, ki uživa diplomatsko imuniteto, policija pisno obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Osebi, ki uživa diplomatsko imuniteto, je za kršitev mogoče izreči tiste sankcije, ki so v skladu z zakonom in niso obsežene z imuniteto.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo policisti preprečiti dejanje, s katerim oseba z diplomatsko imuniteto povzroča veliko nevarnost.

(3) Osebo, ki uživa konzularno imuniteto v Republiki Sloveniji in se nanjo sklicuje z ustrezno listino, smejo policisti privedsti, pridržati ali ji omejiti gibanje le na podlagi pisnega naloga sodišča, ob sumu storitve kaznivega dejanja ali prekrška pa smejo zoper njo izvesti vsa zakonska policijska pooblastila in druga uradna dejanja, razen privedbe, pridržanja ali omejitve gibanja. Prejšnji stavek se ne uporablja za častne konzularne funkcionarje.

(4) Policisti ne smejo vstopiti v prostore diplomatske misije in konzulata, razen konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, niti ne smejo vstopiti v zasebno stanovanje tujega diplomatskega predstavnika ali pregledati ali preiskati vozila, ki ga ta uporablja.

(5) Izjemoma smejo policisti vstopiti v prostore diplomatske misije, če to zahteva ali s tem soglaša šef misije, ali v prostore konzulata, če to zahteva ali s tem soglaša šef konzulata, oseba, ki jo on določi, ali šef diplomatske misije države imenovanja. V takem primeru smejo policisti zahtevati, da jim tisti, ki je zahteval vstop, to pisno potrdi. V zasebno stanovanje tujega diplomatskega predstavnika smejo policisti vstopiti na zahtevo ali ob soglasju šefa misije, konzulata ali osebe, ki jo določita. V navedenih primerih mora biti prisoten predstavnik misije ali konzulata.

(6) Ne glede na določbi četrtega in petega odstavka tega člena smejo

policisti ob požaru ali drugih nesrečah, ki zahtevajo hitre varnostne ukrepe, vstopiti v prostore konzulata. V takem primeru, če je le mogoče, policisti predhodno obvestijo konzulat, v teh prostorih pa se zadržijo le nujno potreben čas.

(7) Arhiva, dokumentov in uradnih dopisov diplomatskih misij in konzulatov ter po predpisih označene diplomatske in konzularne pošte ni dovoljeno odpirati, pregledovati, zadrževati ali zaseči. Navedena določba velja za arhive, dokumente in uradne dopise konzulatov, ki jih vodijo častni konzuli le, če so ti ločeni od drugih dokumentov častnega konzularnega funkcionarja ali drugih oseb.

(8) Če policisti zavrnejo konzularno pošiljko, o tem napišejo poročilo, v katerem utemeljijo razloge in potek postopka.

(9) Določbe prvega, drugega, četrtega, petega in sedmega odstavka tega člena veljajo tudi za mednarodne organizacije s sedežem v Republiki Sloveniji in njihovo osebje, ki uživa imuniteto v obsegu, ki ga določajo mednarodne pogodbe.

(10) Policisti izvajajo policijska pooblastila zoper osebe, ki uživajo diplomatsko ali konzularno imuniteto, v skladu z mednarodnim pravom in na način, ki ustreza mednarodnim običajem.

30. člen

(imuniteta državnih funkcionarjev)

(1) Če je storilec kaznivega dejanja ali prekrška oseba, ki po ustavi ali zakonu uživa imuniteto (poslanec, sodnik, sodnik ustavnega sodišča, varuh človekovih pravic, državni tožilec in državni svetnik) in se nanjo sklicuje, morajo policisti storiti vse potrebno, da se zberejo potrebni podatki in zavarujejo dokazi. Pri tem smejo policisti uporabiti vsa policijska pooblastila.

(2) Če je privedena oseba, ki uživa imuniteto iz prejšnjega odstavka in se nanjo sklicuje, zalotena pri storitvi kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, morajo policisti o privedbi takoj obvestiti pristojnega državnega tožilca.

31. člen

(posebnosti pri izvajanju policijskih pooblastil zoper vojaške osebe in na vojaškem območju)

(1) Policijska pooblastila izvajajo policisti tudi zoper vojaške osebe, če to z drugim zakonom ni drugače določeno. O privedbi ali pridržanju vojaške osebe morajo takoj obvestiti vojaško policijo.

(2) Policisti smejo vojaško osebo, ki bi lahko dala koristne podatke za opravljanje policijskih nalog, povabiti v uradne prostore policije preko njenega poveljstva ali neposrednega predstojnika.

(3) Če policisti opravljajo policijske naloge v objektu ali okolišu objekta, ki je posebnega pomena za obrambo, ali na območju tabora, povabijo pristojno vojaško osebo, naj bo pri tem navzoča.

32. člen

(posebnosti pri opravljanju policijskih nalog zoper polnoletne osebe pod skrbništvom)

Za polnoletne osebe, za katere policisti ugotovijo, da jim je bila popolnoma odvzeta poslovna sposobnost, se glede vabljenja in privedbe uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za otroke.

III. POLICIJSKA POOBLASTILA

33. člen

(policijska pooblastila)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti:

- zbirati obvestila,

- vabiti,
 - opozarjati,
 - ukazovati,
 - ugotavljati identiteto oseb in izvajati identifikacijski postopek,
 - iskati osebe,
 - izvajati prikrito evidentiranje in namensko kontrolo,
 - izvajati prepoznavo oseb po fotografijah,
 - izdelovati fotorobote,
 - izvajati poligrafski postopek,
 - postavljanje cestne zapore z blokadnimi točkami,
 - uporabljati tuja prevozna sredstva, sredstva za zveze ali druga sredstva,
 - opravljati varnostne preglede,
 - opravljati preglede oseb,
 - vstopati v tuja stanovanja in v druge prostore,
 - zasegati predmete,
 - opravljati protiteroristične preglede,
 - začasno omejevati gibanje oseb,
 - privedi osebe,
 - prepovedati približevanje določeni osebi, kraju ali območju,
 - prepovedati udeležbo na športnih prireditvah,
 - prekiniti potovanje,
 - pridržati osebe,
 - uporabljati prisilna sredstva,
 - varnostno preverjati osebe,
 - izvajati akreditacijski postopek,
 - izvajati policijska pooblastila na vodah,
 - zbirati in obdelovati podatke in
 - izvajati druga policijska pooblastila, določena v zakonih.
- (2) Način izvajanja policijskih pooblastil iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister po pridobitvi predhodnega mnenja Varuha človekovih pravic.

1. SPLOŠNA POLICIJSKA POOBLASTILA

Zbiranje obvestil

34. člen (zbiranje obvestil)

- (1) Policisti zbirajo obvestila od oseb, ki bi lahko dale koristne podatke za uspešno opravljanje policijskih nalog, določenih s tem ali drugim zakonom.
- (2) Policisti pred zbiranjem obvestil osebe poučijo, da je sodelovanje prostovoljno. Osebe seznanijo, da imajo pravico do anonimnosti, razen ko zbirajo obvestila po določbah zakona, ki ureja kazenski postopek, in zakona, ki ureja postopek o prekrških.
- (3) Policisti smejo zbirati obvestila od osebe neposredno na kraju dogodka, v službenih prostorih policije, na delovnem mestu osebe, na drugem primernem kraju, s pristankom osebe pa tudi na njenem domu.

Vabljenje

35. člen (vabljenje)

- (1) Policisti smejo vabiti v uradne prostore osebo:
- ki bi lahko dala koristne podatke za opravljanje policijskih nalog,
 - katere navzočnost je nujno potrebna za izvedbo drugega policijskega pooblastila, določenega s tem ali z drugim zakonom.
- (2) Policisti smejo osebo vabiti pisno, neposredno ustno, po telefonu ali elektronski poti.
- (3) Osebe, ki policiji niso znane, se lahko vabijo z javnim naznanilom.
- (4) Vabilo mora vsebovati kraj, čas in razlog vabljenja.
- (5) Osebo smejo policisti prisilno privedi le v primeru iz druge alineje prvega odstavka tega člena, če se vabilu ni odzvala niti izostanka ni opravičila, v pisnem vabilu pa je bila opozorjena na možnost prisilne privedbe.
- (6) Zaradi vabljenja oseba ne sme imeti nepotrebnih težav pri opravljanju svojega rednega dela.
- (7) Vabljeni osebi se na njeno zahtevo povrnejo potni stroški za potovanje z najcenejšim javnim prevoznim sredstvom od dejanskega prebivališča do kraja, kamor je vabljena, in nazaj.
- (8) Način povrnitve potnih stroškov vabljeni osebi podrobneje predpiše minister.

36. člen

(vabljenje otrok in mladoletnikov)

- (1) Otroka smejo policisti vabiti le preko staršev ali skrbnika.
- (2) Ko policisti vabijo mladoletnika, morajo hkrati obvestiti tudi starše ali skrbnika.
- (3) Če bi bilo vabljenje ali obveščanje staršev ali skrbnika v nasprotju s koristmi otroka ali mladoletnika, morajo policist o postopku obvestiti pristojni center za socialno delo.

37. člen

(posebni primeri vabljenja)

- (1) Policisti smejo na način iz 35. člena tega zakona izjemoma vabiti tudi osebe, ki bi lahko dale koristne podatke za preverjanje strokovnosti izvedenih policijskih nalog oziroma pooblastil, notranje varnosti ali integritete delavcev policije.
- (2) Vabljen oseba iz prejšnjega odstavka ne sme biti prisilno privedena.

Opozorilo

38. člen (opozorilo)

- (1) Policisti smejo opozoriti fizične in pravne osebe ter državne organe na okoliščine, ravnanja ali opustitev ravnanj, ki ogrožajo ali bi lahko ogrožale javni red, življenje, osebno varnost ali premoženje.
- (2) Policisti opozarjajo ustno ali pisno, z uporabo tehničnih sredstev ali preko javnih medijev.
- (3) Opozorila morajo biti jasna in kratka ter nedvoumno izražena.
- (4) Opozorila za pravne osebe in državne organe policisti izrečejo odgovorni osebi.

Ukaz

39. člen (ukaz)

- (1) Z ukazom smejo policisti fizičnim in pravnim osebam ter državnim organom dati navodila in zahtevati od njih ravnanja ali opustitev ravnanj, da bi opravili policijske naloge, določene v tem zakonu in drugih predpisih

v skladu z zakonom.

(2) Policisti ukazujejo neposredno ustno ali tudi z uporabo tehničnih sredstev ali na drug primeren način.

(3) Če je glede na okoliščine to mogoče, policisti ob ukazu navedejo razlog, zaradi katerega je potrebna določena storitev ali opustitev ravnanja, ter kakšni ukrepi bodo izvedeni ob neupoštevanju ukaza.

(4) Ukazi morajo biti jasni in kratki ter nedvoumno izraženi.

(5) Ukaz za pravne osebe in državne organe izrečejo odgovorni osebi.

Ugotavljanje identitete

40. člen (ugotavljanje identitete)

(1) Policisti smejo ugotavljati identiteto osebe, ki:

- jo je treba privedi ali pridržati;

- vstopa v območje, kraj, prostor, objekt ali okoliš, na katerem je prepovedano ali omejeno gibanje, ali se tam nahaja;

- je na območju, v kraju ali objektu, v katerem se izvajajo ukrepi za iskanje ali izsleditev storilca kaznivega dejanja ali prekrška ali predmetov in sledi, ki so pomembni za kazenski postopek ali postopek o prekršku;

- z obnašanjem, ravnanjem ali zadrževanjem na določenem kraju ali ob določenem času vzbuja sum, da bo storila, izvršuje ali je storila kaznivo dejanje ali prekršek;

- je po opisu podobna iskani osebi;

- z obnašanjem, ravnanjem ali zadrževanjem na določenem kraju ali v določenem času vzbuja sum, da je otrok ali mladoletnik na begu od doma ali iz vzgojno-varstvene ustanove ali se je izgubil;

- je očitno nebojlena in je ugotavljanje identitete nujno za zagotovitev pomoči;

- bi lahko dala koristne podatke za opravljanje policijskih nalog.

(2) Za zadrževanje na določenem kraju ali v določenem času se šteje zlasti navzočnost na javnih krajih, kjer je gibanje dovoljeno pod določenimi pogoji, v okolišju varovanih objektov ali na drugih krajih, zlasti kjer je večja dnevna, občasna ali trenutna migracija ljudi oziroma na javnem prevoznem sredstvu, če gre za varnostno tvegana območja.

(3) Policisti smejo ugotavljati identiteto osebe in posredovati njene podatke tudi na upravičeno zahtevo uradnih oseb državnih organov ter nosilcev javnih pooblastil, če je to nujno za izvajanje pooblastil teh uradnih oseb ali za zagotavljanje njihove varnosti.

(4) Policisti smejo ugotavljati identiteto osebe tudi na upravičeno zahtevo druge osebe, ki izkazuje premoženjsko in nepremoženjsko škodo, telesno poškodbo, sum storitev kaznivega dejanja ali prekrška in v podobnih primerih ter tako ugotovljene podatke posredovati upravičencu, ki izkaže pravni interes za uveljavljanje pravic pred sodnimi ali državnimi organi.

41. člen (načini ugotavljanja identitete)

(1) Policisti ugotavljajo identiteto osebe tako, da osebo na primeren način ustavijo in ji pojasnijo razlog ustavitve ter nato zahtevajo izročitev javne listine z njeno fotografijo, ki jo je izdal državni organ, da listino pogledajo ter primerjajo in preverijo podatke v ustreznih evidencah.

(2) Če je oseba zakrita ali zamaskirana, smejo policisti zahtevati, da se odkrije, zato da lahko nedvomno ugotovijo njeno identiteto.

(3) Če policisti dvomijo o pristnosti javne listine ali je oseba nima ali identitete ni možno z gotovostjo ugotoviti, smejo ugotavljati identiteto z razgovorom, v katerem preverjajo podatke o identiteti s pomočjo podatkov iz evidenc po tem zakonu, uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, drugih listin, s pomočjo drugih oseb ali na drugem kraju ali na način, ki ga

predlaga oseba, če je varen in razumen.

(4) Če policisti ne morejo ugotoviti identitete osebe, jo smejo privedi v policijske prostore in izvesti identifikacijski postopek.

(5) Policisti smejo vzeti prstne odtise in odtise dlani osebi, ki je poskušala nezakonito prestopiti ali je nezakonito prestopila državno mejo, in osebi, katere identitete ni mogoče ugotoviti na drug način. Osebo smejo policisti tudi fotografirati, zapisati njen osebni opis in fotografijo in njen osebni opis objaviti.

(6) Zaradi ugotovitve identitete pogrešane osebe in identifikacije najdenega trupla smejo policisti poiskati in zavarovati material za identifikacijo (nosilce biološkega materiala in materiala za pridobitev odtisov prstov in dlani pogrešane osebe), ob soglasju osebe, ki je s pogrešano osebo v krvnem sorodstvu, pa tudi odvzeti bris njene ustne sluznice. Fotografijo in osebni opis pogrešane osebe in trupla smejo policisti objaviti.

42. člen (identifikacijski postopek)

(1) Identifikacijski postopek zajema preverjanje podatkov v evidencah policije, upravnih organov in drugih zbirkah podatkov, za pridobitev katerih je policist pooblaščen z zakonom, primerjavo prstnih odtisov in odtisov dlani, fotografije in osebnega opisa osebe, brisa ustne sluznice ter druga operativna in kriminalističnotehnična opravila.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ter petega in šestega odstavka prejšnjega člena veljajo tudi za identifikacijo trupel in pogrešanih oseb.

Iskanje oseb

43. člen (iskanje oseb)

(1) Policija išče osebe, ki so pogrešane in je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč, ter druge osebe, če tako določajo drugi zakoni.

(2) Način iskanja oseb z internim aktom določi generalni direktor policije.

Prikrito evidentiranje in namenska kontrola

44. člen (prikrito evidentiranje in namenska kontrola)

(1) Prikrito evidentiranje ali namenska kontrola se izvaja pri mejni kontroli in policijski ter carinski kontroli v notranjosti države na podlagi ukrepov za osebe in vozila, ki so jih razpisale države Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in so vneseni v schengenski informacijski sistem, skladno z določbami konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma.

(2) Prikrito evidentiranje pomeni odkritje razpisane osebe ali razpisanega vozila in zbiranje informacij iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Namenska kontrola pomeni preiskavo osebe ali vozila na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, zakona, ki ureja kazenski postopek, zakona, ki ureja postopek o prekrških, ali na podlagi drugih zakonov, ki urejajo postopek preiskave. Če niso izpolnjeni zakonski pogoji za preiskavo, se namenska kontrola nadomesti s prikritim evidentiranjem.

(4) Organu, ki je odredil razpis, se pošljejo informacije o izsleditvi razpisane osebe ali razpisanega vozila, kraju, času ali razlogu kontrole, o poti in namembnem kraju potovanja, osebah, ki spremljajo osebo, ali potnikih v vozilu, uporabljenem vozilu, stvarih, ki jih ima oseba s sabo, in okoliščinah, v katerih je bila oseba ali vozilo izsledeno.

(5) Policisti morajo prikrito evidentiranje in namensko kontrolo uporabljati ter opravljati tako, da čim manj posegajo v pravice osebe, na katero se razpis ukrepa nanaša, in pravice oseb, ki jo spremljajo.

45. člen

(razpis prikritega evidentiranja in namenske kontrole)

(1) Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da določena oseba izvaja ali pripravlja kaznivo dejanje iz drugega odstavka tega člena, ali če na podlagi celostne ocene te osebe, ugotovljene na podlagi informacij, pridobljenih skladno z zakonom, zlasti na podlagi operativnih informacij policije, kazenskih ovadb, kazenskih postopkov, ki še niso pravnomočno dokončani, in pravnomočnih kazenskih obsodb, ki še niso izbrisane, obstaja utemeljen razlog za sum, da bo tudi v prihodnje storila kazniva dejanja iz drugega ali šestega odstavka tega člena, se za to osebo ali vozilo sme odrediti razpis prikritega evidentiranja ali namenske kontrole, ki se vnese v schengenski informacijski sistem.

(2) Razpis se sme odrediti za naslednja kazniva dejanja: terorizem po 108. členu, financiranje terorizma po 109. členu, ščuvanje in javno poveljevanje terorističnih dejanj po 110. členu, novačenje in usposabljanje za terorizem po 111. členu, trgovina z ljudmi po 113. členu, uboj po 115. členu, umor po 116. členu, ugrabitev po 134. členu, posilstvo po 170. členu, spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let po 173. členu, zloraba prostitucije po 175. členu, prikazovanje, izdelava, posest in posredovanje pornografskega gradiva po 176. členu, nepravilna proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu, omogočanje uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu, velika tatvina po 205. členu, rop po 206. členu, goljufija po 211. členu, izsiljevanje po 213. členu, nedovoljen izvoz in uvoz stvari, ki so posebnega kulturnega pomena ali naravne vrednote po 218. členu, poslovna goljufija po 228. členu, goljufija na škodo Evropske unije po 229. členu, zloraba informacijskega sistema po 237. členu, ponarejanje denarja po 243. členu, ponarejanje in uporaba ponarejenih vrednotnic ali vrednostnih papirjev po 244. členu, pranje denarja po 245. členu, tihotapstvo po 250. členu, hudodelsko združevanje po 294. členu, nedovoljena proizvodnja in promet orožja ali eksploziva po 307. členu, prepovedano prehajanje meje ali ozemlja države po 308. členu, povzročitev splošne nevarnosti po drugem odstavku 314. člena, ugrabitev zrakoplova ali plovila po 329. členu, napad na varnost zračnega prometa po 330. členu, protipravno ravnanje z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu, diverzija po 356. členu, ogrožanje oseb pod mednarodnim varstvom po 371. členu, jemanje talcev po 373. členu in piratstvo po 374. členu Kazenskega zakonika.

(3) Razpis prikritega evidentiranja ali namenske kontrole s pisno odredbo dovoli državni tožilec na pisni predlog policije. Predlog in odredba morata vsebovati podatke, ki omogočajo določljivost osebe ali vozila, razlog ter utemeljitev za prikriti evidentiranje ali namensko kontrolo.

(4) Če pisne odredbe ni mogoče pravočasno dobiti in če bi bilo nevarno odlašati, lahko državni tožilec na ustni predlog policije začetek izvajanja ukrepa izjemoma dovoli z ustno odredbo. O ustnem predlogu državni tožilec napiše uradni zaznamek. Pisna odredba, ki mora vsebovati utemeljitev razloga predčasne izvedbe, mora biti izdana najpozneje v 12 urah po izdaji ustne odredbe.

(5) Izvajanje ukrepa sme trajati največ tri mesece, iz tehtnih razlogov pa se s pisno odredbo sme podaljšati vsakič za tri mesece. Skupno sme ukrep trajati največ 24 mesecev. Policija preneha izvajati ukrep takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen. O prenehanju brez odlašanja pisno obvesti organ, ki je ukrep odredil.

(6) Razpis se sme odrediti tudi za naslednja kazniva dejanja: genocid po 100. členu, hudodelstvo zoper človečnost po 101. členu in vojna hudodelstva po 102. členu, izdaja tajnih podatkov po 260. členu, veleizdaja po 348. členu, napad na ozemeljsko celovitost po 349. členu, uboj predsednika republike po 352. členu, nasilje zoper najvišje predstavnike države po 353. členu, oborožen upor po 355. členu in vohunstvo po 358. členu Kazenskega zakonika, vendar le na podlagi pisne odredbe generalnega državnega tožilca ali vrhovnega državnega tožilca, ki ga generalni državni tožilec za to posebej pisno pooblasti. Glede pogojev odreditve razpisov in roka njihovega trajanja po tem odstavku se

uporabljajo določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena. Predlagatelj razpisa se mora o razlogih za izdajo razpisa še pred izdajo posvetovati z drugimi državami, ki bi morale ta razpis izvesti.

Prepoznava oseb po fotografijah

46. člen

(prepoznava oseb po fotografijah)

(1) Policisti smejo zaradi odkrivanja storilca kaznivega dejanja ali prekrška ali ugotavljanja identitete neznane osebe opraviti prepoznavo oseb po fotografijah.

(2) Pred prepoznavo policist osebo opozori, da mora po zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, varovati tajnost osebnih podatkov, ki jih bo izvedela pri prepoznavi.

(3) Policist mora od osebe, ki bo opravila prepoznavo, najprej zahtevati, da opiše in navede fizične znake, po katerih se oseba, ki jo bo prepoznavala, razlikuje od drugih oseb, šele potem ji pokaže fotografijo, in sicer skupaj z drugimi primerljivimi fotografijami, na katerih so njej neznane osebe. Policist, ki vodi prepoznavo po fotografijah, mora zagotoviti, da oseba, ki opravlja prepoznavo, pred začetkom prepoznavne ne vidi posamezne fotografije osebe oziroma same osebe, ki jo bo prepoznavala.

(4) O prepoznavi policist napiše uradni zaznamek, v katerega navede tudi, katere fotografije je oseba videla.

(5) Pri postopku smejo policisti uporabljati fotografije iz evidence fotografiranih oseb ali fotografije oseb, pridobljene na drug zakonit način. Fotografije oseb, ki bodo pokazane pri prepoznavi, morajo biti izbrane na podlagi predhodno pridobljenega osebnega opisa.

(6) Ko v postopku sodeluje več oseb, se prepoznavo opravlja z vsako posebej.

Izdelava fotorobota

47. člen

(izdelava fotorobota)

(1) Policisti smejo izdelati fotorobota zaradi odkrivanja storilca kaznivega dejanja ali prekrška ali ugotavljanja identitete neznane osebe.

(2) Izdelan fotorobot se sme objaviti.

(3) Način izdelave in objave fotorobota z internim aktom določi generalni direktor policije.

Poligrafski postopek

48. člen

(poligrafski postopek)

(1) Pri preiskovanju kaznivih dejanj smejo policisti ob upoštevanju okoliščin kaznivega dejanja kot pripomoček izvesti poligrafski postopek. Ob začetku postopka morajo osebo seznaniti:

- z namenom in načinom izvedbe poligrafskega postopka ter delovanjem poligrafskega aparata,

- da se poligrafski postopek sme opraviti le z njenim soglasjem in

- da se rezultati poligrafskega postopka ne morejo uporabiti kot dokaz v kazenskem postopku.

(2) Poligrafski postopek se sme izvesti samo s pisnim soglasjem osebe. Pisno soglasje za poligrafski postopek mladoletnika izdajo starši ali skrbnik. Če so starši ali skrbnik osumljeni kaznivega dejanja zoper mladoletnika, pisno soglasje izda pristojni center za socialno delo. Poligrafski postopek se ne sme izvesti zoper otroka.

(3) Policist mora prekiniti poligrafski postopek, če oseba soglasje zanj umakne ali če policist ugotovi, da je oseba v psihofizičnem stanju, ki ni

primerno za ta postopek.

(4) Minister predpiše način pridobitve soglasja in način seznanitve osebe po prvem odstavku tega člena. Tehnične kriterije in postopek izvedbe poligrafskega postopka z internim aktom določi generalni direktor policije.

Cestna zapora z blokadno točko

49. člen

(cestna zapora z blokadno točko)

(1) Policisti smejo vzpostaviti cestno zaporo z blokadno točko zaradi popolne ali selektivne kontrole nad vozili in osebami, če:

- obstaja verjetnost, da bo na določenem območju prišlo do velike nevarnosti in je opravljanje te policijske naloge potrebno za njeno preprečitev ali je do velike nevarnosti že prišlo,

- je treba prijeti storilce kaznivih dejanj ali prekrškov ali izslediti predmete kaznivega dejanja ali prekrška, ali

- je treba preprečiti hujše kršitve javnega reda, varnosti cestnega prometa ali varnosti državne meje.

(2) Cestno zaporo z blokadno točko odredi generalni direktor policije, direktor policijske uprave ali oseba, ki jo za to pooblasti generalni direktor policije ali direktor policijske uprave.

(3) Cestna zapora z blokadno točko sme trajati, dokler ne preneha verjetnost nastanka velike nevarnosti, ni odpravljena velika nevarnost, ni prijet storilec, ni izsleden predmet ali dokler niso preprečene hujše kršitve. Če se ugotovi, da cilja s cestno zaporo ne bo mogoče doseči, jo je treba takoj umakniti.

Uporaba tujega prevoznega sredstva, sredstva za zvezo ali drugega sredstva

50. člen

(uporaba tujega prevoznega sredstva, sredstva za zvezo ali drugega sredstva)

(1) Če morajo prijeti storilca kaznivega dejanja ali prepeljati v najbližji zdravstveni zavod osebo, ki potrebuje nujno zdravniško pomoč, ali opraviti drugo nujno policijsko nalogo, smejo policisti, če tega ne morejo storiti drugače, uporabiti najbližje dosegljivo prevozno sredstvo ali sredstvo za zvezo oziroma kakšno drugo sredstvo.

(2) Sredstva gasilcev, civilne zaščite in drugih reševalnih služb smejo policisti uporabiti le za prevoz osebe, ki potrebuje nujno zdravniško pomoč, v najbližji zdravstveni zavod. Z istim namenom smejo policisti v dogovoru z vojaškimi osebami uporabiti tudi sredstva Slovenske vojske.

(3) Policisti upravičencu po možnosti pojasnijo, da bo sredstvo uporabljeno zaradi opravljanja policijske naloge, kdaj in kje mu bo vrnjeno in da mu bo izdano potrdilo o uporabi.

(4) Lastnik sredstva iz prvega odstavka tega člena ima pravico do povračila stroškov in morebitne premoženjske škode, ki mu je bila povzročena z uporabo njegovega sredstva.

(5) Pri opravljanju policijskih nalog na javnih prevoznih sredstvih imajo policisti pravico do brezplačnega prevoza s temi sredstvi in pravice iz obveznega zavarovanja potnikov v javnem prometu.

Varnostni pregled

51. člen

(varnostni pregled)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti opraviti varnostni pregled osebe, če je glede na okoliščine mogoče pričakovati njen napad ali samopoškodbo.

(2) Varnostni pregled obsega pregled osebe, njenih stvari in prevoznega sredstva, pri čemer policisti ugotavljajo, ali je oseba oborožena in ali ima pri sebi oziroma s sabo druge nevarne predmete ali snovi.

(3) Pri varnostnem pregledu osebe policisti z rokami pretipajo njena oblačila, rokavice, pokrivalo in lase ter pregledajo obutev. Varnostni pregled osebe ne obsega telesnega pregleda niti osebne preiskave.

(4) Pri varnostnem pregledu stvari policisti pregledajo predmete, ki jih ima oseba pri sebi in bi lahko bilo v njih skrito orožje ali drugi nevarni predmeti ali snovi.

(5) Pri varnostnem pregledu prevoznega sredstva, ki je v neposredni bližini in dostopen osebi, ki jo varnostno pregledujejo, policisti pregledajo njegovo notranjost, prtljajnik in druge prostore za prtljago ali opremo vozila. Pri tem ne smejo pregledovati skritih delov vozila.

(6) Pred namestitvijo osebe v prostor za pridržanje policisti opravijo podrobnejši varnostni pregled osebe. Pri tem podrobneje pretipajo in pregledajo predvsem notranjost obuval, žepe, notranje dele in prikrita mesta oblačil ali pokrival, ki jih ni mogoče pregledati z otipom, vanje pa je mogoče skriti manjše nevarne predmete ali snovi. Če je potrebno, smejo zahtevati, da oseba posamezna vrhnja oblačila sleče, da jih podrobneje pregledajo. Pri tem policisti podrobno pregledajo tudi vsebino stvari, ki jih ima oseba pri sebi oziroma s sabo.

(7) Varnostni pregled osebe mora opraviti oseba istega spola, razen če varnostnega pregleda ni mogoče odložiti.

(8) Pri varnostnem pregledu smejo policisti uporabljati tehnična sredstva ali službenega psa za iskanje eksplozivnih in drugih nevarnih sredstev ali snovi.

(9) Če policisti pri varnostnem pregledu otipajo oziroma odkrijejo orožje, nevaren predmet ali snov, to ne glede na mesto najdbe odvzamejo, osebi pa vrnejo po koncu policijskega postopka, razen če ne najdejo predmeta, ki mora biti zasežen po zakonu, ki ureja kazenski postopek, zakonu, ki ureja postopek o prekrških, ali po drugem zakonu. V takih primerih policisti po varnostnem pregledu nadaljujejo postopek po teh predpisih.

Pregled osebe

52. člen

(pregled osebe)

(1) Policisti smejo zaradi zasega predmetov opraviti pregled osebe, če na podlagi njihove neposredne zaznave obstaja velika verjetnost, da ima oseba pri sebi predmete, ki jih je skladno z zakonom treba zaseči.

(2) Pred začetkom pregleda policisti ukažejo osebi, naj sama izroči predmete, razen če bi to lahko ogrozilo varnost ljudi ali premoženja.

(3) Pregled osebe mora opraviti oseba istega spola, razen če s pregledom ni mogoče odlašati.

(4) Pregled osebe ne obsega telesnega pregleda ali osebne preiskave. Pri pregledu policisti z rokami pretipajo oblačila osebe in pregledajo vsebino stvari, ki jih ima oseba pri sebi oziroma s sabo. Policisti pri pregledu stvari ne smejo s silo odpirati zaprtih predmetov.

(5) Če se oseba iz prvega odstavka tega člena nahaja v ali ob vozilu in so policisti neposredno zaznali, da so bili predmeti skriti ali odvrženi v vozilo ali se nahajajo v vozilu, smejo pregledati tudi notranjost vozila, razen njegovih skritih delov.

(6) Če policisti med pregledom najdejo predmet, ki mora biti zasežen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, zakona, ki ureja postopek o prekršku, ali na podlagi drugega zakona, policisti nadaljujejo postopek po teh predpisih.

Vstop v tuje stanovanje in druge prostore

53. člen

(vstop v tuje stanovanje in druge prostore)

(1) Policisti smejo brez naloga sodišča vstopiti v tuje stanovanje in druge prostore:

- če imetnik stanovanja to dovoli,
- če kdo kliče na pomoč,
- če je to potrebno za preprečitev samomora,
- če se preverjajo okoliščine, ki kažejo na smrt določene osebe v tem prostoru ali
- v drugih primerih, če je to nujno za zavarovanje ljudi ali premoženja.

(2) Pred vstopom v tuje stanovanje in druge prostore policisti osebo v notranosti seznanijo z razlogi vstopa, razen če tega ni mogoče storiti, ker je treba ukrepati takoj in nepričakovano.

(3) Policisti smejo, ko ni mogoče drugače, za vstop v tuje stanovanje in druge prostore uporabiti telesno silo ali tehnična sredstva.

(4) Policisti se smejo zadrževati v tujem stanovanju in drugih prostorih samo toliko časa, dokler obstajajo razlogi za vstop.

(5) Policisti o vstopu v tuje stanovanje in druge prostore imetniku izdajo potrdilo. V potrdilu navedejo razloge za vstop in morebitne poškodbe, ki so nastale pri vstopu. V primeru iz prve alineje prvega odstavka tega člena policisti izdajo potrdilo le, če imetnik to želi.

(6) Če v prostoru po opravljeni policijski nalogi ni imetnika ali drugega upravičenca, policisti poskrbijo za varovanje prostora, v katerega so vstopili. Z namenom, da bi zavarovali prostor, ga smejo tudi zapečatiti.

Zaseg predmetov

54. člen

(zaseg predmetov)

(1) Policisti smejo pri opravljanju policijskih nalog zaseči predmete, primerne za napad ali samopoškodbo, ter tudi predmete, s katerimi se lahko huje ogrozi javni red ali splošna varnost ljudi ali premoženja.

(2) Policisti predmet zasežejo tako, da ne povzročijo nepotrebne škode. Za zasežene predmete izdajo osebi potrdilo o zasegu. Do izdaje potrdila mora biti predmet pod vidnim nadzorom osebe, ki ji je bil predmet zasežen, ali v zapečatenem ovoju.

(3) Predmete iz tega člena morajo policisti izročiti pristojnemu organu, pri katerem poteka nadaljnji postopek. Če zoper osebo, ki so ji bili predmeti zaseženi, ni bil uveden postopek pred pristojnim organom, morajo predmete osebi vrniti, razen če gre za nevarne predmete ali predmete, ki jih je po zakonu treba odvzeti.

(4) Nevaren predmet ali predmet, ki ga je po zakonu treba odvzeti in ki ne bo vrnjen osebi, morajo policisti komisijsko uničiti ali odstopiti subjektu, ki je pristojen za njegovo uničenje, ter o tem napisati zapisnik. O uničenju policisti obvestijo osebo, ki ji je bil predmet zasežen.

(5) Postopek hrambe in uničenja zaseženih predmetov podrobneje predpiše minister.

Protiteroristični pregled

55. člen

(protiteroristični pregled prostorov, objektov, naprav in območij)

(1) Za zagotavljanje varnosti varovanih oseb, varovanih objektov in njihovih okolišev ali tajnih podatkov ali če je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da bo določen prostor, objekt, naprava, prevozno sredstvo, območje ali promet ogrožen s posebno nevarnimi sredstvi ali napravami ali je do tega že prišlo, smejo policisti opraviti protiteroristični pregled prostorov, objektov, naprav, prevoznih sredstev in območij.

(2) Policijsko pooblastilo iz prejšnjega odstavka smejo policisti v tujem stanovanju in drugih prostorih izvesti le, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz 53. člena tega zakona.

(3) Pri protiterorističnem pregledu smejo policisti prostor, objekt, območje ali prevozno sredstvo izprazniti, prepovedati dostop do njih ter jih neposredno ali s tehničnimi sredstvi pregledati. V teh primerih smejo policisti opraviti tudi varnostni pregled.

(4) Pregled opravljajo policisti z iskanjem, identificiranjem, proučevanjem, onesposabljanjem in odstranjevanjem naprav, sredstev ter snovi. Protiteroristični pregled lahko obsega tudi protibombni, kemijsko-bakteriološko-radiološki in protiprisluševalni pregled.

(5) Če lastnik, imetnik ali druga pristojna oseba noče ali ne more sodelovati, policisti izvedejo protiteroristični pregled tudi brez njenega sodelovanja ali brez njene navzočnosti.

(6) V primerih in na območjih iz prvega odstavka tega člena smejo policisti za nujno potreben čas tudi motiti radiofrekvenčni spekter.

Začasna omejitev gibanja

56. člen

(začasna omejitev gibanja)

(1) Osebi, ki je v policijskem postopku, je gibanje začasno omejeno, če se dejansko ne more svobodno gibati zaradi izvedbe določenega policijskega pooblastila ali drugega uradnega dejanja. Ta omejitev sme trajati le nujno potreben čas za izvedbo policijskega pooblastila ali drugega uradnega dejanja.

(2) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za privedbo na podlagi:

- naloga pristojnega organa,
- zakona, ki ureja kazenski postopek, razen če gre za odvzem prostosti, in
- zakona, ki ureja postopek o prekrških.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za zadržanje na podlagi:

- zakona, ki ureja kazenski postopek, in
- zakona, ki ureja nadzor državne meje.

(4) Policisti smejo izprazniti območje, prostor ali objekt in okoliš, prepovedati dostop, ga pregledati, začasno omejiti gibanje v njegovi bližini in določiti smer gibanja do izvedbe policijske naloge, če:

- obstaja verjetnost, da bo na določenem območju, prostoru ali v določenem objektu in okolišu prišlo do velike nevarnosti,
- je na določenem območju, prostoru ali v določenem objektu in okolišu prišlo do velike nevarnosti,
- je to potrebno za zagotavljanje varnosti določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov,
- je to nujno, da se prime iskana oseba,
- je treba opraviti ogled kraja dejanja.

(5) Območje, kjer velja začasna omejitev gibanja, policisti lahko označijo s trakovi ali zaščitijo z ograjami ali drugimi sredstvi.

(6) Policijsko pooblastilo iz četrtega odstavka tega člena smejo policisti v tujem stanovanju in drugih prostorih izvesti le, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz 53. člena tega zakona.

(7) Kot posebni primeri začasne omejitve gibanja po tem zakonu se štejejo:

- privedba na podlagi tega zakona,
- prepoved približevanja določenemu kraju ali osebi,
- prepoved udeležbe na športnih prireditvah in

- prekinitve potovanja.

(8) Ob začasni omejitvi gibanja policisti osebo seznanijo z razlogi začasne omejitve gibanja, v zakonsko določenih primerih pa tudi z drugimi pravicami.

(9) Zoper osebo, ki ne upošteva začasne omejitve gibanja, smejo policisti uporabiti druga policijska pooblastila.

(10) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena sme čas začasne omejitve gibanja trajati največ šest ur.

(11) Na njeno zahtevo mora policist osebi, ki ji je bilo začasno omejeno gibanje za več kot eno uro, izdati potrdilo z navedbo časa začetka in konca začasne omejitve gibanja ter navesti, kateri policijski postopek je bil izveden.

Privedba

57. člen (privedba)

(1) S privedbo policisti začasno omejijo gibanje osebi ter jo privedejo v policijske prostore, v uradne prostore drugega organa ali na določen kraj.

(2) Privedbo smejo opraviti na podlagi naloga za privedbo. Brez naloga za privedbo smejo privedbo opraviti, če tako določa drug zakon, po določbah tega zakona pa zaradi:

- vabljenja iz petega odstavka 35. člena tega zakona,

- ugotavljanja identitete iz četrtega odstavka 41. člena tega zakona

- tujca, ki ne izpolnjuje pogojev za vstop, tranzit ali izstop iz države oziroma območja pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma ali

- v drugih primerih, ko je to potrebno za izvedbo drugega policijskega pooblastila.

(3) Osebi, zoper katero je izdan nalog za privedbo, policisti nalog izročijo in ji ukažejo, naj gre z njimi in jo opozorijo na posledice, če se bo privedbi upirala ali skušala pobegniti. Če ji zaradi tehničnih ali drugih razlogov naloga ni mogoče takoj vročiti, jo policisti seznanijo z njegovo vsebino. Nalog ji vročijo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa na kraju, kamor je privedena. Če se oseba upira, jo policisti prisilno privedejo.

(4) Če oseba, ki jo je treba privedi, zahteva obveščanje bližnjih, delodajalca ali zagovornika, ji policist to omogoči, takoj ko varnostne razmere to dopuščajo. Če tuj državljan zahteva obveščanje konzularnega predstavnika, ga obvesti policija. Obveščanje navedenih oseb ne zadrži privedbe ali drugih policijskih ukrepov.

(5) Pred privedbo policisti opravijo varnostni pregled.

(6) Privedba sme trajati le nujno potreben čas. Ko policisti določajo čas začetka izvajanja privedbe, morajo upoštevati vse okoliščine, ki bi lahko vplivale na uspešno izvedbo. Od začetka izvajanja privedbe do izročitve osebe pristojnemu organu ali uradni osebi ne sme preteči več kot šest ur, razen ob nepričakovanih izrednih dogodkih, kot so na primer nepričakovane vremenske razmere, prometne nesreče, tehnične okvare.

(7) O okoliščinah, ki onemogočajo izvedbo privedbe ali zahtevajo njeno odložitve, policisti takoj obvestijo organ, ki je nalog za privedbo izdal.

(8) Za preprečitev prepoznavnosti, če je to nujno zaradi ogroženosti življenja ali zavarovanja dokazov, smejo policisti osebi med privedbo za nujno potreben čas na glavo nadeti posebno zaščitno pokrivalo. O uporabi zaščitnega pokrivala odloči policijski vodja. Posebno zaščitno pokrivalo smejo policisti nadeti osebi tudi na njeno željo.

58. člen

(privedba zaradi zagotavljanja pomoči)

(1) Policisti smejo privedi tudi osebo, ki je očitno neboljerna, ko je to nujno potrebno za zagotavljanje njenega zdravja ali varnosti. Privedejo jo v

najbližjo zdravstveno ustanovo ali pristojni center za socialno delo, v izjemnih primerih pa tudi v policijske prostore.

(2) Policisti smejo v primerih iz prejšnjega odstavka privedi tudi otroka ali mladoletnika.

(3) Pred privedbo smejo policisti opraviti varnostni pregled.

59. člen

(posebnosti pri privedbi otroka ali mladoletnika)

(1) Če je privedena oseba otrok ali mladoletnik, morajo policisti v najkrajšem možnem času ustno obvestiti njene starše ali skrbnika. Če ugotovijo, da bi bilo obveščanje staršev ali skrbnika v nasprotju s koristmi otroka ali mladoletnika, policisti ne obvestijo staršev ali skrbnika, o privedbi pa obvestijo pristojni center za socialno delo.

(2) Če je otrok ali mladoletnik najden v okoliščinah, ki so neposredno nevarne za njegovo življenje ali zdravje, ali če ogroža javni red in javnega reda ni mogoče drugače vzpostaviti, ga smejo policisti privedi do prihoda staršev ali skrbnika, če bi bilo to v nasprotju s koristjo otroka ali mladoletnika, pa do prihoda delavca pristojnega centra za socialno delo. Kot taka nevarnost se štejejo tudi nevarno ali škodljivo okolje in druge podobne okoliščine, ki lahko škodujejo njegovemu razvoju.

(3) Otroka ali mladoletnika smejo policisti za nujno potreben čas privedi v policijske prostore tudi, ko ga je treba predati staršem, skrbniku ali delavcu pristojnega centra za socialno delo.

(4) Policisti morajo staršem ali skrbniku na njihovo željo omogočiti neoviran stik in pogovor z otrokom ali mladoletnikom, razen če je to v nasprotju s koristjo otroka ali mladoletnika. Policisti morajo omogočiti tudi neoviran stik in pogovor delavcem pristojnega centra za socialno delo. Pogovora policisti ne smejo poslušati, smejo pa ga vizualno nadzirati.

Prepoved približevanja določeni osebi, kraju ali območju

60. člen

(prepoved približevanja)

(1) Če je podan utemeljen sum, da je oseba storila kaznivo dejanje ali prekršek z znaki nasilja ali je bila zalotena pri takem kaznivem dejanju ali prekršku, in obstajajo razlogi za sum, da bo ogrozila življenje, osebno varnost ali svobodo osebe, s katero je ali je bila v bližnjem razmerju v smislu določb kazenskega zakonika in zakona, ki ureja preprečevanje nasilja v družini (v nadaljnjem besedilu: kršitelj), kar policisti ugotovijo zlasti na podlagi dotedanjega grdega ravnanja kršitelja, iz okoliščin, ki jih neposredno zaznajo ob prihodu na kraj dogodka, zbranih obvestil od žrtev ali prič, podatkov centra za socialno delo, smejo policisti odrediti prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi (v nadaljnjem besedilu: oškodovanec), ki je kršitelj namerno ne sme prekršiti. Kot kraj se določi kraj, kjer oškodovanec stanuje, dela, se izobražuje, je v varstvu ali se vsakodnevno giblje. Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi zajema tudi prepoved nadlegovanja po komunikacijskih sredstvih, na kar kršitelja policisti posebej opozorijo.

(2) Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi odredi policist tako, da kršitelju, na katerega se ukrep nanaša, v policijskem postopku z njim takoj izreče ustno odredbo, naknadno pa v roku, ki ne sme biti daljši od šestih ur, vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu. Pisna odredba mora vsebovati podatke o kršitelju, zoper katerega je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), odrejeni ukrep (ukrep zajema tudi določitev razdalje od kraja oziroma osebe, na kateri se kršitelj ne sme gibati, vendar sme biti ta razdalja največ dvesto metrov), opis ogrožanja (način, obseg, trajanje), utemeljitev razlogov za odrejeni ukrep (prejšnji ukrepi policije, trajajoče ali prejšnje grdo ravnanje in podobno) in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti posredovana v sodno presojo. Policist pozove kršitelja, naj mu pove naslov, kjer mu bo možno vročiti pisno odredbo. Če policist kršitelja ne najde na navedenem naslovu ali naslova noče povedati, mu odredbo vroči tako, da jo pritrdi na oglasno desko

pristojne policijske postaje, na kar kršitelja ob izreku ustne prepovedi posebej opozori.

(3) Kršitelj, ki mu je izrečena prepoved približevanja, mora kraj oziroma območje prepovedi takoj zapustiti, policistu pa izročiti ključne prebivališča, v katerem živi skupaj z oškodovancem. Ob neupoštevanju odredbe policist kršitelja odstrani s kraja. O izrečenem ukrepu policija takoj obvesti krajevno pristojni center za socialno delo, ki oškodovanca seznanjati z organizacijami, ki so mu na voljo za materialno in nematerialno pomoč in mu na njegovo željo omogoči stik s takšno organizacijo. Če je kraj, ki se mu kršitelj ne sme približati, tudi vzgoj-no-izobraževalni zavod, ki ga obiskuje otrok ali mladoletnik, ki je oškodovanec, policija seznanjati odgovorno osebo vzgojno-izo-braževalnega zavoda o trajanju prepovedi približevanja oziroma o ostalih podatkih iz odredbe iz drugega odstavka tega člena, ki so pomembni za zaščito otroka ali mladoletnika.

(4) Policija z odredbo iz drugega odstavka tega člena izreče prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi za 48 ur in jo takoj pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča, ki lahko ukrep potrdi, spremeni ali razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur. Če prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi preiskovalni sodnik potrdi, lahko ukrep izreče za čas do deset dni, pri čemer mora upoštevati začetek veljave ukrepa, ko ga je izrekla policija. Zoper odločbo preiskovalnega sodnika je v treh dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Preiskovalni sodnik vroči odločbo kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se odločba pritrudi na oglasno desko okrožnega sodišča. Pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.

(5) Postopek izvedbe prepovedi približevanja podrobneje predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, in ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve.

(6) Nadzor nad spoštovanjem prepovedi približevanja določenemu kraju oziroma osebi izvaja policija, ki kršitelja, zalotenega na območju prepovedi približevanja, takoj odstrani s tega območja. Policija o ugotovljenih kršitvah izrečene prepovedi približevanja takoj ustno obvesti preiskovalnega sodnika.

(7) Kršitelj, ki kljub izrečeni globi zaradi kršitve prepovedi približevanja ponovno krši odredbo, se pridrži po določbah tega zakona.

61. člen

(podaljšanje prepovedi približevanja)

Če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bo kršitelj nadaljeval z ogrožanjem tudi po preteku desetih dni, za katere je bila izrečena prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi, lahko oškodovanec tri dni pred iztekom ukrepa predlaga preiskovalnemu sodniku podaljšanje ukrepa iz prejšnjega člena do 60 dni. Če so izpolnjeni zakonski pogoji, preiskovalni sodnik do izteka ukrepa izda odločbo, s katero podaljša prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi. Zoper to odločbo je v treh dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Preiskovalni sodnik pošlje odločbo kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se odločba pritrudi na oglasno desko okrožnega sodišča.

Prepoved udeležbe na športnih prireditvah

62. člen

(prepoved udeležbe na športnih prireditvah)

(1) Če je bila oseba na športni prireditvi ali v zvezi s športno prireditvijo, ki jo določa zakon, ki ureja šport (v nadaljnjem besedilu: športne prireditve), zalotena pri dejanju, ki ima znake prekrška zoper javni red in mir z znaki nasilja ali prekrška iz zakona, ki ureja javna zbiranja, ali pri dejanju, ki ima

znake kaznivega dejanja z znaki nasilja in je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da bo nadaljevala s takšnimi ravnanji, ji sme policist izreči ukrep prepoved udeležbe na športnih prireditvah za obdobje enega leta. Pričakovane okoliščine nadaljevanja takšnih ravnanj se utemeljujejo zlasti na podlagi konkretnega ravnanja osebe v povezavi z njenim dotedanjim ravnanjem z znaki nasilja.

(2) Policist po obravnavi dejanja, ki ima znake prekrška ali kaznivega dejanja iz prejšnjega odstavka, in ob okoliščinah, ki utemeljujejo izrek ukrepa, osebi takoj z ustno odredbo izreče ukrep prepoved udeležbe na športnih prireditvah. Osebo sme tudi fotografirati. V roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur, mu vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu. Pisna odredba mora vsebovati podatke o osebi, zoper katero je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), odrejeni ukrep, opredelitev okoliščin, ki utemeljujejo izrek ukrepa, in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti posredovana v sodno presojo. Policist pozove osebo, naj mu pove naslov, kjer ji bo možno vročiti pisno odredbo. Če policist osebe ne najde na navedenem naslovu ali oseba naslova noče povedati, ji odredbo vroči tako, da jo pritrudi na oglasno desko pristojne policijske postaje, na kar osebo ob izreku ustne odredbe posebej opozori.

(3) Oseba, ki ji je izrečena prepoved udeležbe na športnih prireditvah, mora športno prireditev takoj zapustiti. Če oseba odredbe ne upošteva, jo policist odstrani s kraja.

(4) Policija odredbo iz drugega odstavka tega člena v 48 urah od izdaje pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča, ki lahko odredbo potrdi ali v primerih, ko iz okoliščin primera izhaja, da niso podani pogoji za izdajo odredbe, razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 15 dni. Zoper odločitev preiskovalnega sodnika je v osmih dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v 15 dneh od prejema pritožbe. Pritožba zoper odločitev preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve.

(5) Policist osebi, ki ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega odstavka tega člena, odredi, da mora prireditveni prostor takoj zapustiti. Če oseba kljub temu nadaljuje s kršitvijo, jo skladno z določbami tega zakona pridrži, dokler se športna prireditve ne konča in se udeleženci ne razidejo.

(6) Osebi, ki je najmanj dvakrat kršila ukrep iz prvega odstavka tega člena, lahko preiskovalni sodnik na predlog policije odredi javljanje na območni policijski postaji, pristojni za opravljanje nalog policije v njenem kraju prebivanja, ob začetku določenih športnih prireditev. Preiskovalni sodnik v odredbi določi športne prireditve, ob začetku katerih se mora ta oseba javiti na policijski postaji. Ukrep javljanja na policijski postaji sme trajati, dokler traja ukrep iz prvega odstavka tega člena. Za postopek v zvezi z odredbo o javljanju na policijski postaji se smiselno uporabljajo določbe iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

(7) Oseba, ki se zaradi objektivnih okoliščin (na primer zaradi zdravstvenega stanja, izrednih vremenskih razmer, potovanja v tujino) ne more javiti na območni policijski postaji, mora o obstoju takih okoliščin takoj obvestiti policijo ter predložiti ustrezna dokazila.

(8) Če na športni prireditvi rediteljsko službo zagotavlja subjekt, ki opravlja dejavnost varovanja javnih zbiranj v skladu z določbami zakona, ki ureja javna zbiranja, varnostniki po predhodni pridobitvi osebnih podatkov od policije o osebah, katerim je prepovedan vstop na športno prireditev, pri vstopu na športno prireditev preverjajo tudi spoštovanje izrečenega ukrepa prepovedi udeležbe na športnih prireditvah. V takih primerih osebi preprečijo vstop na prireditveni prostor.

Prekinitev potovanja

63. člen

(prekinitev potovanja na športno prireditev)

(1) Če skupina treh ali več oseb potuje na športno prireditev in že pred odhodom na izhodiščnem kraju potovanja ali med potovanjem krši javni red in kljub opozorilu in ukazu policistov ne preneha s takim ravnanjem,

smejo policisti za preprečitev nadaljnjih tovrstnih kršitev določiti prekinitve potovanja oziroma prepovedati dostop do kraja športne prireditve.

(2) Če skupina treh ali več oseb potuje na športno prireditev s prevoznim sredstvom, smejo policisti prekinitve potovanja iz razlogov iz prejšnjega odstavka določiti tako, da prepovedo nadaljevanje vožnje s tem prevoznim sredstvom proti kraju športne prireditve.

(3) Prekinitve potovanja oziroma dostop do kraja športne prireditve policisti določijo ustno in traja, dokler se športna prireditev ne konča in se udeleženci ne razidejo. Izrečeno odredbo in razloge za izrek policisti ustrezno dokumentirajo v skladu s prvim odstavkom 130. člena tega zakona.

Pridržanje

64. člen (pridržanje)

(1) Policisti smejo pridržati osebo, ki:

- moti ali ogroža javni red, če javnega reda ne morejo drugače vzpostaviti ali če ogrožanja ne morejo drugače odvrniti,
- krši odredbo prepoved približevanja po tem zakonu,
- krši odredbo prepoved udeležbe na športnih prireditvah,
- jo je treba izročiti tujim varnostnim organom ali je bila sprejeta od tujih varnostnih organov in jo je treba izročiti pristojnemu organu.

(2) Pridržanje sme trajati le nujno potreben čas, vendar največ 12 ur, pridržanje iz četrte alineje prejšnjega odstavka pa največ 48 ur.

65. člen (posebnosti pridržanja mladoletnika)

(1) Če je pridržana oseba mladoletnik, morajo policisti v najkrajšem možnem času ustno obvestiti njene starše ali skrbnika. Če policisti ugotovijo, da bi bilo obveščanje v nasprotju s koristmi mladoletnika, o pridržanju obvestijo le pristojni center za socialno delo.

(2) Policisti morajo staršem ali skrbniku na njihovo željo omogočiti neoviran stik in pogovor z njim, razen če je to v nasprotju s koristmi mladoletnika. Policisti omogočijo tudi neoviran stik in pogovor delavcem pristojnega centra za socialno delo. Pogovora policisti ne smejo poslušati, smejo pa ga vizualno nadzirati.

(3) V prostoru za pridržanje morajo biti mladoletne osebe ločene od polnoletnih.

66. člen (izvedba pridržanja)

(1) Pridržanje se začne od trenutka, ko ga odredi policist. Čas trajanja policijskega postopka do odreditve pridržanja se všteje v čas trajanja pridržanja.

(2) Pred privedbo zaradi pridržanja policisti opravijo varnostni pregled.

(3) Pred namestitvijo osebe v prostor za pridržanje ji policisti ukažejo, naj izroči vse predmete, nato pa opravijo podrobnejši varnostni pregled iz šestega odstavka 51. člena tega zakona.

(4) Policisti osebi odvzamejo vse predmete, primerne za napad ali samopoškodbo, druge predmete pa ji takoj vrnejo. Podatke o odvzetih predmetih policisti zapišejo v potrdilo. Odvzete predmete osebi vrnejo ob koncu pridržanja, razen če gre za predmete, ki jih je po zakonu treba odvzeti.

(5) Pridržani osebi mora biti sklep o pridržanju izdan in vročen v šestih urah od odreditve pridržanja. Pridržana oseba ima, dokler traja pridržanje, pravico do pritožbe zoper sklep o pridržanju. Policist, ki izvaja pridržanje, poskrbi, da je pritožba zoper sklep o pridržanju takoj poslana pristojnemu okrožnemu sodišču.

(6) O pritožbi pristojno okrožno sodišče odloči v 48 urah. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa o pridržanju.

67. člen (pravice pridržane osebe)

(1) Ob odreditvi pridržanja po določbah tega zakona mora biti oseba takoj, v svojem maternem jeziku ali jeziku, ki ga razume, obveščena, da je pridržana, in o razlogih za pridržanje ter poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki ga svobodno izbere, in pravico, da so na njeno zahtevo o pridržanju obveščeni njeni bližnji.

(2) Če je oseba iz prejšnjega odstavka tujec, mora biti v svojem maternem jeziku ali jeziku, ki ga razume, poučena tudi o tem, da je na njeno zahtevo o pridržanju lahko obveščeno diplomatsko-konzularno predstavništvo države, katere državljan je.

(3) Policisti morajo odložiti nadaljnja dejanja s pridržano osebo, ki so usmerjena v dokazovanje kršitve, do prihoda zagovornika, vendar najdlje za dve uri od tedaj, ko je bila osebi dana možnost, da obvesti zagovornika, razen če bi to onemogočilo ali otežilo izvedbo policijske naloge.

(4) Na zahtevo pridržane osebe mora policist o pridržanju takoj obvestiti njenega delodajalca, pristojni center za socialno delo, da prevzame skrb za otroke ali druge osebe, za katere sicer skrbi pridržana oseba, ali drug pristojni organ ali drugo osebo, če je treba poskrbeti za živali ali zavarovanje premoženja.

(5) Obveščanje najbližjih, diplomatsko-konzularnega predstavništva ali delodajalca zunaj Republike Slovenije poteka preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(6) Pridržane osebe pri uveljavljanju pravic iz tega člena ne zavezuje njena morebitna predhodna odločitev, da se jim odpoveduje, in jih lahko kadarkoli uveljavlja.

68. člen (medicinska pomoč)

(1) Če pridržana oseba potrebuje nujno medicinsko pomoč, jo mora policist zagotoviti skladno s predpisi, ki urejajo nujno medicinsko pomoč, ne glede na to, ali jo oseba zahteva ali ne.

(2) Pridržana oseba ima pravico, da jo na njene stroške pregleda zdravnik, ki ga sama izbere.

(3) Zdravniški pregled se opravi brez navzočnosti policistov, razen če zdravnik zahteva drugače.

69. člen (kraj pridržanja)

(1) Policist pridržati osebo v policijskem prostoru za pridržanje, če to ni mogoče, pa v za to določenem prostoru drugega organa, ki se uporablja za pridržanje, pripor ali izvrševanje kazni zapora. V takem primeru morajo uradne osebe zagotoviti, da pridržane osebe niso v istih prostorih kot priprte osebe ali osebe na prestajanju kazni zapora.

(2) Izjemoma sme policist osebo pridržati tudi v posebej prirejenem prostoru vozila ali v drugem primernem prostoru, vendar ne dlje, kot je nujno potrebno za izvedbo policijske naloge.

(3) Izjemoma je oseba lahko pridržana tudi v zdravstveni ustanovi.

(4) V enem prostoru za pridržanje so lahko hkrati pridržane le osebe istega spola. Izjemoma je lahko mladoletna oseba pridržana skupaj z osebo nasprotnega spola, če je ta oseba eden od staršev ali skrbnik in je to v interesu mladoletne osebe.

(5) Normative za izgradnjo in opremljenost policijskih prostorov za pridržanje podrobneje predpiše minister.

70. člen

(komuniciranje pridržane osebe)

(1) Pridržana oseba ima pravico komunicirati s pristojnimi državnimi oziroma mednarodnimi institucijami ali organizacijami s področja varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot so zlasti varuh človekovih pravic, pristojna državna oziroma mednarodna sodišča, drugi državni oziroma mednarodni nadzorni organi ter nevladne ali humanitarne organizacije.

(2) Pobudo, prošnjo ali pritožbo subjektom iz prejšnjega odstavka ima pridržana oseba pravico oddati v zaprti kuverti, policisti pa nimajo pravice do vpogleda v pisanje.

71. člen

(pravica do prehrane, dostopa do pitne vode in sanitarij, gibanja ter počitka)

(1) Pridržani osebi je treba zagotoviti prehrano in stalen dostop do pitne vode in sanitarij. Osebi, ki je pridržana več kot 12 ur, morajo biti zagotovljeni trije obroki hrane na dan, drugim pa pripada praviloma suhi obrok hrane. Prehrana se praviloma ne zagotavlja osebam, ki so očitno pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi. Pravica do prehrane vključuje tudi zagotovitev posebne prehrane zaradi boleznih ali osebnega prepričanja.

(2) Osebi, ki je v prostoru za pridržanje več kot 12 ur, je treba omogočiti gibanje na prostem, razen če varnostni razlogi tega ne dopuščajo.

(3) Pridržana oseba ima pravico do nepretrganega osemurnega počitka v 24 urah.

(4) Če je oseba v prostor za pridržanje pripeljana v mokrih oziroma neustreznih oblačilih (pomankljivo oblečena glede na letni čas, vremenske razmere ipd.), ji policist za čas pridržanja zagotovi primerno oblačilo ali obutev, ki jo pridobi od njenih bližnjih in sorodnikov, ki jih predlaga pridržana oseba, od pristojnega centra za socialno delo ali humanitarnih organizacij.

2. UPORABA PRISILNIH SREDSTEV

72. člen

(cilji)

Policisti smejo uporabiti prisilna sredstva za preprečitev ali odvrnitev nevarnosti, če z opozorilom, ukazom ali izvedbo drugih pooblastil ne morejo uspešno opraviti policijske naloge.

73. člen

(vrste prisilnih sredstev)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti uporabiti naslednja prisilna sredstva:

- sredstva za vklepanje in vezanje,
- telesno silo,
- plinski razpršilec,
- palico,
- službenega psa,
- sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev,
- konjenico,
- posebna motorna vozila,
- vodni curek,
- plinska sredstva in druga z zakonom določena sredstva za pasivizacijo,
- strelno orožje.

(2) Za uporabo prisilnih sredstev gre le takrat, ko policisti pri opravljanju policijskih nalog uporabijo katero od sredstev iz prejšnjega odstavka za neposredno delovanje na osebe.

74. člen

(uporaba prisilnih sredstev)

(1) Za opravljanje policijskih nalog smejo policisti na predpisan način uporabljati samo s tem zakonom določena prisilna sredstva. Prisilna sredstva, ki jih smejo uporabljati policisti, morajo biti tipizirana.

(2) Za vklepanje in vezanje oseb, prisilno ustavljanje prevoznih sredstev ali če je neposredno ogroženo življenje policista ali drugih oseb, smejo policisti izjemoma uporabiti tudi druga priročna sredstva in načine. To smejo storiti, ko nimajo druge možnosti, če so ta priročna sredstva in načini z vidika pričakovanih posledic uporabe primerljivi in ustrezni.

(3) Tipizacijo prisilnih sredstev iz prvega odstavka tega člena z internim aktom določi minister.

75. člen

(ukazovanje pred uporabo prisilnih sredstev)

Pred uporabo prisilnih sredstev policisti ukažejo osebi, kaj mora storiti ali opustiti, in jo opozorijo, da bodo ob neupoštevanju ukaza uporabili prisilno sredstvo, razen če bi opozorilo onemogočilo izvedbo policijske naloge ali če okoliščine opozorila ne dopuščajo.

76. člen

(posebni pogoji za uporabo prisilnih sredstev)

Policisti prisilnih sredstev ne smejo uporabiti proti otrokom, vidno bolnim, starim, onemoglim osebam, vidno težkim invalidom in vidno nosečim ženskam, razen če jih je treba privedi ali pridržati in policisti ne morejo drugače obvladati njihovega upiranja ali napada ali če ogrožajo svoje življenje, življenje ljudi, premoženje ali če je zaradi drugih okoliščin njihovo življenje ali zdravje neposredno ogroženo.

77. člen

(uporaba prisilnih sredstev na podlagi odredbe policijskega vodje)

Policisti, ki opravljajo policijske naloge pod neposrednim vodstvom policijskega vodje, smejo uporabiti prisilna sredstva samo na podlagi njegove odredbe, razen ob napadu na njih ali na druge osebe ali če okoliščine zahtevajo takojšnje ukrepanje. Policisti o uporabi prisilnega sredstva takoj poročajo policijskemu vodji.

78. člen

(zagotavljanje prve pomoči)

(1) Če je zaradi uporabe prisilnih sredstev oseba poškodovana, ji morajo policisti, takoj ko okoliščine dopuščajo, zagotoviti prvo pomoč ali zdravniško pomoč. Če poškodovani ostane na zdravljenju v zdravstveni ustanovi, policisti o tem obvestijo njegove bližnje, razen če poškodovani temu nasprotuje.

(2) Podatke o bližnjih policisti pridobijo od poškodovane osebe, če to ni mogoče, pa iz evidenc in drugih zbirk podatkov ali od drugih oseb.

a) Uporaba prisilnih sredstev proti posamezniku

Uporaba sredstev za vklepanje in vezanje

79. člen

(uporaba sredstev za vklepanje in vezanje)

Sredstva za vklepanje in vezanje smejo policisti uporabiti, če je glede na okoliščine mogoče pričakovati, da se bo oseba upirala ali

samopoškodovala, napadla ali pobegnila, ali če je to nujno za varno izvedbo privedbe ali pridržanja.

Uporaba telesne sile

80. člen (uporaba telesne sile)

Telesno silo smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače:

- obvladati upiranja osebe,
- odvrniti napada ali
- preprečiti samopoškodbe osebe.

81. člen (opredelitev telesne sile)

(1) Za uporabo telesne sile se šteje neposredna uporaba sile policistov s strokovnimi prijemi, udarci in meti.

(2) Za uporabo telesne sile se štejejo tudi strokovni pritiski, individualna ali skupinska uporaba telesne sile za potiskanje, odrivanje, prenašanje ali razdvajanje oseb.

(3) Za uporabo telesne sile se šteje tudi, če policisti pri individualni ali skupinski uporabi telesne sile uporabijo ščit za potiskanje, odrivanje ali razdvajanje oseb ali palico za izvedbo strokovnih prijemov, pritiskov, potiskanje, odrivanje, prenašanje ali razdvajanje oseb.

(4) Za obvladovanje pasivnega upiranja policisti uporabijo udarce in mete le, če ugotovijo, da s strokovnimi prijemi ali z uporabo telesne sile iz drugega odstavka tega člena ne bodo dosegli namena uporabe.

Uporaba plinskega razpršilca

82. člen (uporaba plinskega razpršilca)

(1) Plinski razpršilec smejo policisti uporabiti, če so izpolnjeni pogoji za uporabo telesne sile.

(2) Za obvladovanje pasivnega upiranja policisti plinskega razpršilca ne smejo uporabiti, razen če ne morejo uporabiti drugega, milejšega prisilnega sredstva, s katerim bi obvladali takšno upiranje.

Uporaba palice

83. člen (uporaba palice)

(1) Policisti smejo palico uporabiti, če je bila uporaba telesne sile ali plinskega razpršilca neuspešna ali če glede na okoliščine ni mogoče pričakovati, da bi bila njuna uporaba uspešna.

(2) Za obvladovanje pasivnega upiranja palice ne smejo uporabiti, razen če ne morejo uporabiti drugega, milejšega prisilnega sredstva, s katerim bi obvladali takšno upiranje.

84. člen (opredelitev palic in način uporabe)

(1) Za uporabo palice se šteje neposredna uporaba gumijevke, palice z ročajem – tonfe, zložljive in druge sistemizirane palice za udarjanje.

(2) Policisti s palico ne smejo usmerjeno udarjati po vitalnih delih telesa kot so glava, vrat ali genitalije, razen če je to nujno, ker oseba neposredno ogroža življenje policistov ali druge osebe.

Uporaba službenega psa

85. člen (uporaba službenega psa)

(1) Službenega psa z nagobčnikom in na povodcu smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače obvladati aktivnega upiranja ali odvrniti napada.

(2) Službenega psa z nagobčnikom in brez povodca smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače preprečiti bega osebe ali odvrniti napada.

(3) Službenega psa brez nagobčnika in na povodcu smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače:

- obvladati aktivnega upiranja z orožjem, nevarnim orodjem, drugimi nevarnimi predmeti ali snovmi ali odvrniti napada osebe s takimi predmeti ali snovmi,

- obvladati aktivnega upiranja večjega števila oseb ali odvrniti njihovega napada,

- odvrniti napada osebe, ki je fizično močnejša ali uporablja posebne spretnosti.

(4) Službenega psa brez nagobčnika in brez povodca smejo policisti uporabiti, če ne morejo drugače:

- obvladati aktivnega upiranja z orožjem, nevarnim orodjem, drugimi nevarnimi predmeti ali snovmi ali odvrniti napada s takimi predmeti ali snovmi, če obstaja neposredna nevarnost za nastanek hude telesne poškodbe ali hujše posledice za policista ali koga drugega,

- preprečiti bega osebe, ki je oborožena, ali ima pri sebi nevarno orodje, druge nevarne predmete ali snovi.

86. člen (način uporabe službenega psa)

(1) Za uporabo službenega psa se šteje postopek policista, pri katerem službeni pes s telesom ali z ugrizom neposredno deluje na osebo.

(2) Policist mora službenega psa, če je le mogoče, ves čas nadzorovati, da osebe, proti kateri ga uporablja, po nepotrebem ne poškoduje.

Uporaba sredstev za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev

87. člen (uporaba sredstev za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev)

Sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev smejo policisti uporabiti za preprečitev:

- bega s prevoznim sredstvom osebi, zaloteni pri okoliščinah, ki kažejo na storitev kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti,

- bega s prevoznim sredstvom osebi, ki ji je bila odvzeta prostost ali za katero je bil izdan nalog za odvzem prostosti,

- nezakonitega prehoda s prevoznim sredstvom čez državno mejo osebi, ki ne upošteva zakonitega policistovega znaka ali ukaza za ustavitev,

- nadaljnje vožnje s prevoznim sredstvom osebi, ki je bila pred tem najmanj dvakrat pravilno ustavljena in ni upoštevala zakonitega policistovega znaka ali ukaza,

- nedovoljenega dostopa s prevoznim sredstvom do objekta, prostora ali območja, kjer se zadržuje, biva ali potuje varovana oseba, ali

- nadaljnje vožnje s prevoznim sredstvom osebi, ki ne upošteva zakonitega ukaza policista in poskuša nadaljevati ali nadaljuje vožnjo, pa ne izpolnjuje pogojev za vožnjo.

88. člen (sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev)

(1) Sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev so bodičasti trakovi,

bodičasta sredstva za preprečevanje nadaljnje vožnje in druga sredstva, s katerimi policisti voznika prisilijo k ustavitvi prevoznega sredstva ali mu onemogočijo pobeg s prevoznim sredstvom.

(2) Druga sredstva za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev so zlasti vozila, plovila, mreže, elektronske naprave, zaščitne ograje, lesene, betonske ali kovinske ovire ter drugi materiali.

(3) Vozila, ki prevažajo nevarno blago ali žive živali, ne smejo biti uporabljena za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev.

89. člen

(zagotovitev varnosti drugih udeležencev v cestnem prometu)

Pred uporabo sredstev za prisilno ustavljanje prevoznih sredstev morajo policisti izvesti ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti drugih udeležencev v cestnem prometu.

b) Uporaba prisilnih sredstev proti množici

Uporaba vodnega curka, konjenice, posebnih motornih vozil in plinskih ter drugih sredstev za pasivizacijo

90. člen

(uporaba vodnega curka, konjenice, posebnih motornih vozil in plinskih ter drugih sredstev za pasivizacijo)

Za vzpostavitev javnega reda, ko je ta huje in množično kršen, smejo policisti, poleg sredstev za vklepanje in vezanje, telesne sile, plinskega razpršilca, palice ali službenega psa, uporabiti tudi:

- konjenico,
- posebna motorna vozila,
- vodni curek ali
- druga plinska ter druga z zakonom določena sredstva za pasivizacijo.

91. člen

(uporaba po odredbi in po lastni presoji)

(1) Uporaba vodnega curka, konjenice, posebnih motornih vozil in plinskih ter drugih sredstev za pasivizacijo zaradi razloga iz prejšnjega člena je dovoljena le po odredbi generalnega direktorja policije, direktorja policijske uprave ali policista, ki ga za to pooblasti generalni direktor policije ali direktor policijske uprave.

(2) Pred uporabo prisilnih sredstev iz prejšnjega odstavka morajo policisti množici ukazati, naj neha kršiti javni red in naj se mirno razide, ter jo opozoriti na uporabo prisilnih sredstev, če ukaza ne bo upoštevala.

(3) Plinska sredstva in druga sredstva za pasivizacijo smejo policisti brez odredbe pristojne osebe in brez opozorila iz prejšnjega odstavka uporabiti ob terorističnih dejanjih in ugrabitvah ali za prijetje osebe, ki se aktivno upira, napada, zabarikadira ali drugače onemogoča izvedbo policijske naloge.

(4) Ne glede na pogoje iz prejšnjega odstavka smejo policisti plinska sredstva in druga sredstva za pasivizacijo uporabiti tudi, če utemeljeno pričakujejo oboroženi odpor, zaradi katerega bi lahko bilo neposredno ogroženo življenje policista ali druge osebe.

92. člen

(konjenica)

(1) Za uporabo konjenice se štejejo postopki policistov s konji, pri katerih konji s telesom neposredno delujejo na ljudi, tako da jih potiskajo, odpravljajo, razdvajajo ali razganjajo.

(2) Za uporabo konjenice se šteje že postopek enega policista s konjem.

(3) Policist mora, če je le mogoče, konja ves čas voditi tako, da oseb, proti

katerim ga uporablja, po nepotrebnem ne poškoduje.

93. člen

(posebna motorna vozila)

Za uporabo posebnih motornih vozil se šteje uporaba motornih vozil, opremljenih s posebno opremo za neposredno delovanje na ljudi, in sicer za potiskanje, odpravljanje, razdvajanje ali razganjanje, na način, da se z najmanjšimi škodljivimi posledicami vzpostavi javni red.

94. člen

(uporaba vodnega curka)

(1) Za uporabo vodnega curka se šteje usmerjen vodni curek pod pritiskom za potiskanje, odpravljanje, razdvajanje ali razganjanje ljudi, na način, da se z najmanjšimi škodljivimi posledicami vzpostavi javni red.

(2) Vodni curek se sme uporabljati iz posebnega vozila, vodne črpalke ali iz vodovodnega omrežja.

95. člen

(plinska sredstva in druga sredstva za pasivizacijo)

(1) Plinska sredstva so: plinska pištola ali puška za izstreljevanje plinskih nabojev ali snovi, plinska ročna bomba in druga sredstva za razprševanje plinskih snovi.

(2) Druga sredstva za pasivizacijo so: bomba ali izstrelak z zvočnim, svetlobnim ali dimnim učinkom ali s kombinacijo navedenih učinkov in gumijasti izstrelak.

(3) Za gumijasti izstrelak se šteje izstrelak iz gume, pene, plastike, peska ali drugega materiala s podobnim učinkom.

Uporaba strelnega orožja

96. člen

(uporaba strelnega orožja)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti uporabiti strelno orožje samo, če ne morejo drugače:

- odvrniti od sebe ali koga drugega sočasnega protipravnega napada, s katerim je ogroženo življenje, ali

- preprečiti, da bi oseba, ki ima v okoliščinah, ki kažejo na storitev kaznivega dejanja, za uporabo pripravljeno strelno orožje, eksplozivna sredstva ali druge nevarne predmete ali snovi, z njimi ogrozila življenje ene ali več oseb.

(2) Za napad na policista ali drugo osebo iz prve alineje prejšnjega odstavka se šteje tudi, če oseba seže po orožju, drugem nevarnem predmetu ali snovi, jih potegne ali poskusi potegniti ali drži v položaju, v katerem lahko v trenutku pride do napada.

(3) Preden policist uporabi strelno orožje, mora, če okoliščine glede na varnost policista ali drugih oseb to dopuščajo, osebo, zoper katero naj bi uporabil strelno orožje, opozoriti s klicem: »Stoj, policija, streljal bom!« ter z opozorilnim strelom v varno smer.

97. člen

(posebni pogoji za uporabo strelnega orožja)

(1) Če oseba, zoper katero policisti smejo uporabiti strelno orožje, beži ali se umika proti skupini oseb ali se v njej nahaja, smejo policisti streljati le, če oseba neposredno ogroža življenje oseb.

(2) Če se oseba, zoper katero smejo policisti uporabiti strelno orožje, nahaja v bližini državne meje ali se ji približuje, morajo policisti streljati tako, da izstrelak ne preleti državne meje.

3. POLICIJSKA POOBLASTILA ZA VAROVANJE DOLOČENIH

OSEB IN OBJEKTOV

98. člen

(osebe in objekti varovanja)

(1) Policisti varujejo določene osebe, prostore, objekte in okoliše objektov, ki so posebnega državnega pomena in so določeni v uredbi iz 103. člena tega zakona.

(2) Poleg oseb in objektov iz prejšnjega odstavka, policisti na podlagi odredbe generalnega direktorja policije varujejo tudi druge osebe, ki so opredeljene v uredbi iz 103. člena tega zakona.

(3) Če z zakonom ni določeno drugače, policisti zagotavljajo tudi varovanje določenih delovnih mest in tajnosti podatkov državnih organov.

(4) Državni organi in osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo policiji posredovati podatke in informacije, ki bi lahko vplivale na varnost ali na opravljanje policijskih nalog za zagotavljanje varnosti teh oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov.

Varnostno preverjanje

99. člen

(varnostno preverjanje oseb)

(1) Policisti smejo zaradi varovanja določenih oseb, objektov in okolišev objektov iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena ter v drugih primerih, določenih v tem ali drugem zakonu, varnostno preverjati osebe.

(2) Varnostno preverjanje osebe se izvaja z njeno pisno privolitvijo. Za osebo, ki ne privoli v varnostno preverjanje, se šteje, da ne izpolnjuje varnostnih pogojev za dostop do varovane osebe, objekta ali okoliša objekta iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, zasedbo delovnega mesta ali opravljanje dela.

(3) Privolitev preverjane osebe ni potrebna, če se varnostno preverjanje oseb opravi zaradi varovanja določenih varovanih oseb, ki so visoko ogrožene.

(4) Policisti ne smejo varnostno preverjati oseb, ki lahko v skladu z opravljanjem svoje funkcije dostopajo do tajnih podatkov brez dovoljenja po zakonu, ki ureja tajne podatke, ter generalnega direktorja policije in njegovega namestnika.

(5) Za posamezna delovna mesta funkcionarjev iz prejšnjega odstavka sme policija izvajati določene zaščitne ukrepe, zlasti za odkrivanje škodljive programske ali tehnične opreme. Delovna mesta, za katera policija izvaja zaščitne ukrepe, se določijo v uredbi iz 103. člena tega zakona.

(6) Privolitev preverjane osebe tudi ni potrebna, če se varnostno preverjanje opravlja zaradi suma varnostnega zadržka iz 102. člena tega zakona:

- za osebe, ki zasedajo določena delovna mesta, in

- za osebe, ki imajo neposreden dostop do varovane osebe ali varovanega objekta.

(7) Varnostno preverjanje osebe iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog predstojnika državnega organa, v primerih iz tretjega in šestega odstavka tega člena pa na podlagi odredbe generalnega direktorja policije.

(8) Varnostno preverjanje se opravlja:

- pred začetkom dela pri določeni varovani osebi, v varovanem objektu ali okolišu objekta iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena,

- pred začetkom varovanja v primerih iz tretjega odstavka tega člena,

- pred zasedbo določenega delovnega mesta,

- zaradi zaposlitve pri določeni varovani osebi ali v varovanem objektu iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, najmanj na vsakih pet let.

(9) Pri varnostnem preverjanju smejo policisti sodelovati in izmenjevati podatke tudi s tujimi varnostnimi organi.

(10) Določena delovna mesta iz šestega in osmega odstavka tega člena so delovna mesta v državnih organih ali organih samoupravnih lokalnih skupnostih, kjer obstaja posebna potreba po varovanju tajnih ali osebnih podatkov, varovanju zaupnega razmerja ali politike upravljanja med predstojnikom in najbližjimi sodelavci ter so potrebni posebni ukrepi glede dostopa do varovane osebe, varovanega objekta, okoliša objekta ali določenih varovanih prostorov ali določenega delovnega mesta. Delovna mesta, za katera se izvaja varnostno preverjanje, so zlasti svetovalci predstojnika, poslovni sekretarji, tajnice, administrativno osebje, ki vodi ali ima dostop do dokumentacije predstojnika ter vozniki. Natančnejši opis določenih delovnih mest se določi za vsak državni organ v uredbi iz 103. člena tega zakona.

100. člen

(vsebina varnostnega preverjanja oseb)

(1) Podatki, ki se smejo pridobivati v postopku varnostnega preverjanja, so:

1. osebno ime, vključno s prejšnjimi;

2. davčna številka;

3. podatki iz evidenc policije, navedenih v 1., 2., 3., 5., 6., 11., 12., 14., 19. in 27. točki drugega odstavka 123. člena tega zakona. Podatki iz evidence iz 7. točke drugega odstavka 123. člena se smejo pridobiti le v primeru, če je to nujno, ker drugače ni možno potrditi oziroma zavreči varnostnega zadržka;

4. datum in kraj rojstva;

5. državljanstvo oziroma državljanstva, vključno s prejšnjimi;

6. naslov prebivališča (stalnega, začasnega in naslov dosegljivosti);

7. bivanja v tujini, vključno z uradnimi napotitvami na delo v tujini (kraj, obdobje in razlog bivanja);

8. zakonski stan ali z njim izenačena skupnost in število otrok;

9. poklic in delo, ki ga opravlja ali je opravljal;

10. znanje o ravnanju z orožjem;

11. sedanji in prejšnji delodajalci ter njihovi naslovi;

12. pravnomočne sodbe zaradi kaznivih dejanj, katerih storilec se preganja po uradni dolžnosti, sodbe in odločbe o prekrških;

13. kazenski postopki za kazniva dejanja, za katera se storilci preganjajo po uradni dolžnosti, in postopki o prekrških;

14. odvisnost od alkohola, drog oziroma druge zasvojenosti;

15. bolezen ali duševne motnje, ki bi lahko ogrozile varnost določenih oseb ali objektov;

16. stiki s tujimi varnostnimi organi ali obveščevalnimi ali protiobveščevalnimi službami;

17. članstvo ali sodelovanje v organizacijah ali skupinah, ki protipravno ogrožajo vitalne interese Republike Slovenije ali držav članic političnih, obrambnih in varnostnih zvez, katerih članica je Republika Slovenija;

18. disciplinske sankcije;

19. prejšnja varnostna preverjanja po tem zakonu;

20. sodelovanje v tujih oboroženih silah ali drugih oboroženih formacijah;

21. lastnosti in okoliščine iz življenja preverjane osebe, zlasti premoženjske razmere, zaradi katerih bi lahko bila izpostavljena izsiljevanju ali drugim oblikam pritiska.

(2) Med varnostnim preverjanjem smejo policisti zbirati le tiste podatke iz prejšnjega odstavka, ki so pomembni za odločitev o varnostnem zadržku.

(3) Če se z varnostnim preverjanjem ugotovi sum odvisnosti od alkohola, drog ali drugih zasvojenosti iz 14. točke prvega odstavka tega člena ali sum bolezni ali duševnih stanj iz 15. točke prvega odstavka tega člena, policija sum preveri tako, da preverjano osebo napoti na zdravniški pregled v zdravstveno organizacijo oziroma k zasebnemu zdravniku, ki sta za opravljanje tovrstnih pregledov pooblaščenata po zakonu, ki ureja tajne podatke.

(4) Sum iz prejšnjega odstavka se preverja na podlagi sklepa o napotitvi. Če se preverjana oseba pregleda iz neupravičenih razlogov ne udeleži v roku, ki ji ga določi zdravstvena organizacija ali zasebni zdravnik, se šteje, da ne izpolnjuje varnostnih pogojev za dostop ali opravljanje dela.

(5) Samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnosti, pravne osebe in državni organi, od katerih policija med varnostnim preverjanjem zbira podatke iz prvega odstavka tega člena, morajo policiji podatke brezplačno posredovati najkasneje v 15 dneh od prejetja zahteve.

(6) Subjekti iz prejšnjega odstavka morajo obdelovati podatke skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in z drugimi predpisi, ki urejajo zaupnost ali tajnost podatkov, preverjeni osebi pa niso dolžni sporočiti ali potrditi, da so bili podatki posredovani policiji. Preverjena oseba je s tem lahko seznanjena pet let po varnostnem preverjanju oziroma dve leti po prenehanju zaposlitve.

(7) Slovenska obveščevalno-varnostna agencija in obveščevalno-varnostna služba ministrstva, pristojnega za obrambo, policiji nista dolžni posredovati podatkov, ki se nanašajo na 16. in 17. točko prvega odstavka tega člena, če bi to ogrozilo vire ugotavljanja oziroma preverjanja posredovanih podatkov.

Akreditacijski postopek

101. člen (akreditacijski postopek)

(1) Za zagotavljanje varnosti določenim varovanim osebam v prostorih posebnega pomena ali objektih, kjer bodo potekali določeni dogodki državnega pomena, sme policija izvesti omejeno varnostno preverjanje – akreditacijski postopek.

(2) Oseba, ki se bo zadrževala v prostoru ali udeležila dogodka iz prejšnjega odstavka, izpolni poseben vprašalnik, ki ga izdela policija skupaj z organizatorjem dogodka.

(3) V akreditacijskem postopku se smejo pridobivati podatki:

- iz 1., 2., 3., 4., 5., 6. in 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena,

- namenu oziroma razlogu prihoda ter o organizatorju (osebno ime ali naziv pravne osebe), ki bo potrdil namen prihoda,

- delodajalcu (osebno ime ali naziv pravne osebe in naslov), vključno z njegovo pisno potrditvijo na vprašalniku, da preverjeno osebo pošilja za izvedbo posameznih del, povezanih z dogodki državnega pomena,

- načinu prihoda, vključno z navedbo registrske številke in znamke za prevozno sredstvo.

(4) Če na zahtevo organizatorja ali priporočilo policije identifikacijska priponka vsebuje tudi fotografijo osebe iz vprašalnika, mora preverjana oseba vprašalniku priložiti fotografijo, kot jo predpisuje zakon, ki ureja osebno izkaznico, in kaže pravo podobo osebe.

(5) Osebi, ki ji je po varnostnem preverjanju dovoljen vstop v prostor posebnega pomena, organizator izda identifikacijsko priponko, ki jo izdela skladno s priporočili policije.

(6) Če so med varnostnim preverjanjem ugotovljeni varnostni zadržki za zadrževanje preverjane osebe v prostorih iz prvega odstavka tega člena, policija zavrne vstop take osebe v te prostore in o tem obvesti organizatorja, ki lahko odloči drugače.

(7) Policija zaradi interesov varnosti države, varovanih oseb ali interesov

mednarodnih odnosov preverjene osebe in organizatorjev dogodkov ne obvesti o konkretnih razlogih za prepoved vstopa v prostore iz prvega odstavka tega člena.

102. člen (varnostni zadržek)

(1) Poleg omejitev iz drugega odstavka 99. člena in četrtega odstavka 100. člena tega zakona, obstaja varnostni zadržek, če ugotovljene okoliščine iz varnostnega preverjanja kažejo na:

- dvom o ustreznosti osebe za delo pri določeni varovani osebi ali objektu ali na določenem delovnem mestu, ki vključuje možnosti ogrožanja varovane osebe ali drugih oseb ali objekta ter kršitve varovanja tajnih, osebnih in drugih varovanih podatkov ali zaupnih razmerij in

- navezane stike ali poskuse navezovanja stikov z nezakonitimi organizacijami ali združbami oziroma tujimi varnostnimi organi ali obveščevalnimi ali protiobveščevalnimi službami, ki delujejo zoper pravni red Republike Slovenije.

(2) Policija predlagatelja varnostnega preverjanja obvesti o ugotovitvah varnostnega preverjanja. Za osebo, za katero se z varnostnim preverjanjem ugotovi varnostni zadržek, predlagatelju predlaga, da se ji prepove dostop oziroma delo pri določeni varovani osebi ali objektu ali delovnem mestu.

(3) Policija ni dolžna posredovati podatkov, ki se nanašajo na stike s tujimi varnostnimi ali obveščevalnimi službami oziroma na članstvo ali sodelovanje v organizacijah ali skupinah, ki ogrožajo vitalne interese Republike Slovenije ali držav članic političnih, obrambnih in varnostnih zvez, katerih članica je Republika Slovenija, če bi to ogrozilo vire ugotavljanja oziroma preverjanja posredovanih podatkov.

103. člen (uredba)

Vlada podrobneje določi varovane osebe, predpiše obseg in način varovanja in zaščite določenih varovanih oseb, objektov državnih organov, objektov, prostorov in okolišev ter varovanje določenih delovnih mest iz petega in desetega odstavka 99. člena tega zakona in določi državne organe, objekte, prostore, okoliše in delovnih mest, za katera je potrebno opraviti varnostno preverjanje oseb.

4. POLICIJSKA POBLASTILA NA VODAH

104. člen (izvajanje policijskih pooblastil na vodah)

(1) Policisti z nadzorom nad morsko površino, morskim vodnim stebrom in morskim dnom zlasti zagotavljajo suverenost oziroma jurisdikcijo Republike Slovenije, nadzorujejo državno mejo in opravljajo druge policijske naloge.

(2) Policisti za uspešno opravljanje policijskih nalog iz prejšnjega odstavka sodelujejo zlasti s predstavniki organa, pristojnega za pomorstvo, Slovenske vojske in carine, s predstavniki varnostnih organov sosednjih držav, gospodarskih družb in zavodov ter pristojnih inšpekcijskih služb, z osebami, katerih dejavnost je prevoz blaga in potnikov ali ribolov, s pripadniki interesnih združenj za vodno ali podvodno aktivnost in organizacij, ki skrbijo za priveze, shranjevanje in prezimovanje plovil.

(3) Pri opravljanju policijskih nalog iz prvega odstavka tega člena policisti neposredno nadzorujejo plovila v notranjem in mednarodnem prometu, poveljnike plovil, upravljavce čolnov, člane posadke in druge osebe na plovilih in osebe, ki se ukvarjajo z dejavnostmi na morju. Naloge opravljajo z opazovanjem in patroliranjem, po potrebi pa tudi z drugimi oblikami dela. Iz neposrednega nadzora plovil v notranjem in mednarodnem prometu so izvzeta tuja in domača vojaška plovila, razen v primerih, ko gre za izvajanje nalog nadzora državne meje in nalog iz pomorskega zakonika.

(4) Zaradi opravljanja policijskih nalog iz tega člena smejo policisti:

- preveriti zastavo plovila,
- ustaviti plovilo,
- pregledati listine plovila, članov posadke in drugih oseb na plovilu,
- pregledati in dokumentirati območje pod vodno gladino, vključno z dnom,
- pregledati ali preiskati plovilo,
- ukazati prekinitev potopa potapljaču,
- zasledovati, zajeti in odpeljati plovilo, člane posadke in druge osebe na plovilu na določeno mesto ali k pristojnemu organu in
- uporabiti druga policijska pooblastila.

(5) Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za opravljanje policijskih nalog na celinskih vodah.

105. člen

(preveritev zastave plovila)

(1) Če policist pri opravljanju policijskih nalog na morju opazi plovilo brez zastave ali s sumljivo zastavo, osebi na plovilu na primeren način ukaže, naj pokaže zastavo, po potrebi pa sporoči tudi ime plovila, pristanišče, v katerem je prijavljeno, pristanišče, iz katerega prihaja, in smer plovbe.

(2) Če oseba na plovilu ne pokaže zastave ali ne sporoči zahtevanih podatkov, policist poveljniku plovila da znak, naj ustavi.

106. člen

(ustavitev plovila)

(1) Ustavitev plovila pomeni tolikšno zmanjšanje hitrosti plovila, da je še zagotovljena varna plovba, na policistov ukaz pa tudi izključitev pogonskega sistema.

(2) Policist znak za ustavitev plovila da z vidnim ali zvočnim signalom (znaki mednarodnega signalnega kodeksa, naprava za dajanje zvočnih znakov, modra vrteča se luč, megafon ali piščalka) z razdalje, ki omogoča, da ga s plovila lahko vidijo oziroma slišijo.

(3) Ustni ukazi morajo biti jasni in kratki: »Ustavite plovilo, policijska kontrola!« v slovenskem in angleškem jeziku, obvezno jih mora policist trikrat ponoviti.

(4) Preden policist ukaže, naj se plovilo ustavi, mora ugotoviti njegov zemljepisni položaj.

(5) Zemljepisnega položaja plovila ni treba ugotavljati v priobalnem pasu, ko položaj določi opisno.

107. člen

(pregled listin plovila, članov posadke in potnikov)

(1) Ko se plovilo na znake ali ukaze ustavi, policist pregleda listine in knjige plovila ter listine članov posadke in potnikov.

(2) V neugodnih vremenskih razmerah ali zaradi varnosti posadke ter plovil sme policist poveljniku ustavljenega plovila ukazati, naj odpluje v najbližje zavetje ali pristanišče, kjer dokonča policijski postopek.

(3) Policist sme poveljniku ustavljenega plovila ukazati, naj listine in knjige plovila ter listine oseb prinese na policijsko plovilo ter jih izroči na vpogled.

108. člen

(pregled in dokumentiranje območja pod vodno gladino, vključno z dnom)

(1) Če je zaradi razjasnitve določenih dejstev in okoliščin potrebno neposredno opazovanje, smejo policisti pregledati in dokumentirati območje pod vodno gladino, vključno z dnom.

(2) Območje iz prejšnjega odstavka pregledajo in dokumentirajo policisti

potapljači neposredno ali tudi s pomočjo tehničnih sredstev.

109. člen

(pregled ali preiskava plovila)

(1) Policisti smejo pregledati plovilo, ko je treba neposredno preveriti dejstva in okoliščine, povezane z razlogi za zaustavitev plovila.

(2) Preiskavo plovila smejo policisti opraviti ob pogojih, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek, oziroma zakon, ki ureja postopek o prekrških.

110. člen

(prekinitev potopa potapljaču)

(1) Če obstajajo razlogi za ugotovitev identitete, smejo policisti potapljaču ukazati prekinitev potopa.

(2) Prekinitev potopa sme policist potapljaču ukazati neposredno ustno ali z mednarodnimi standardnimi znaki za sporazumevanje pod vodo.

111. člen

(zasledovanje in zajetje plovila)

Policisti smejo zasledovati in zajeti plovilo, ki se na znake policije ne ustavi. V zakonsko določenih primerih, ko so izpolnjeni pogoji za privedbo ali pridržanje, smejo plovilo, člane posadke in druge osebe na plovilu odpeljati na določeno mesto ali k pristojnemu organu.

5. ZBIRANJE IN OBDELAVA PODATKOV

112. člen

(zbiranje podatkov)

(1) Policisti zaradi opravljanja policijskih nalog zbirajo in obdelujejo osebne in druge podatke, vključno s podatki iz zaupnih razmerij oziroma poklicnih skrivnosti.

(2) Policisti zbirajo osebne in druge podatke neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, in od drugih, ki o tem kaj vedo, ali iz zbirk osebnih podatkov, uradnih evidenc, javnih knjig ali drugih zbirk podatkov.

(3) Policija sme snemati in rekonstruirati tiste elektronske komunikacije v svojem informacijsko-telekomunikacijskem sistemu, ki so namenjene opravljanju policijskih nalog in potekajo znotraj policije ali z drugimi državnimi organi ali nosilci javnih pooblastil. V skladu z zakonom se lahko posnetki ali njihove rekonstrukcije obdelujejo za preverjanje zakonitosti in strokovnosti policijskih postopkov in ukrepov pri opravljanju policijskih nalog. Udeleženci komunikacije morajo biti vnaprej obveščeni o tem, da se komunikacija snema in kakšen je namen snemanja.

(4) Ko teče predkazenski postopek zaradi kaznivih dejanj iz 170. do 176. člena Kazenskega zakonika in so ta storjena proti mladoletni osebi, policija zaradi iskanja osumljencev storitve teh kaznivih dejanj, odkrivanja kaznivih dejanj in njihovih sledov, pregona ali sojenja storilcem kaznivih dejanj, izločitve oseb iz postopka, pomoči žrtvam kaznivih dejanj, tako da je za te namene omogočena izmenjava osebnih podatkov s pristojnimi organi drugih držav, v vsakem posameznem primeru od osumljenca zbere in v evidenco preiskav DNK shrani podatke o njegovi identiteti in genskem profilu.

(5) Ko teče predkazenski postopek zaradi kaznivih dejanj, navedenih v določbi Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami EU, ki določa dopustnost izvršitve naloga za prijetje in predajo ne glede na dvojno kaznivost, policija v vsakem posameznem primeru osumljencu odvzame prstne odtise, in sicer z namenom iskanja osumljencev storitve teh kaznivih dejanj, odkrivanja kaznivih dejanj in njihovih sledov, pregona ali sojenja storilcem kaznivih dejanj, izločitve oseb iz postopka oziroma pomoči žrtvam kaznivih dejanj. Odvzete prstne odtise shrani v evidenco daktiloskopiranih oseb, tako da je za navedene namene omogočena izmenjava osebnih podatkov s pristojnimi organi drugih držav.

113. člen

(uporaba tehničnih sredstev pri zbiranju podatkov)

(1) Pri opravljanju policijskih nalog smejo policisti, ko je to potrebno zaradi zbiranja osebnih in drugih podatkov, namenjenih dokazovanju prekrškov in kaznivih dejanj ter identificiranju kršiteljev oziroma storilcev v skladu z zakonom, uporabljati tehnična sredstva za fotografiranje ter video in avdio snemanje ter tehnična sredstva za označevanje ali identifikacijo oseb, vozil in predmetov, ki so v uporabi v policiji. Posnetki, ki ne bodo uporabljeni za dokazovanje prekrškov in kaznivih dejanj ter identificiranje kršitev oziroma storilcev, se brišejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v 30 dneh od njihovega nastanka.

(2) Tehnična sredstva za označevanje oseb morajo biti zdravju neškodljiva in le začasno nerazgradljiva.

(3) Pri nadzoru cestnega prometa na javnih cestah in na drugih javnih površinah smejo policisti uporabljati tehnična sredstva za odkrivanje in dokazovanje prekoračene najvišje dovoljene hitrosti na kontrolnih točkah, prekoračene povprečne hitrosti na cestnih odsekih ter tehnična sredstva za ugotavljanje drugih prekrškov. Posnetki o vozilih, s katerimi niso bili storjeni prekrški, se brišejo takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v 30 dneh od njihovega nastanka.

114. člen

(uporaba tehničnih sredstev pri izvajanju policijskih pooblastil in spremljanju javnih zbiranj)

(1) Za spremljanje zakonitosti izvajanja policijskih pooblastil smejo policisti uporabljati tehnična sredstva za fotografiranje ter video in avdio snemanje, ki so v uporabi v policiji.

(2) Pri spremljanju javnih zbiranj sme policija za učinkovito zagotavljanje varnosti ljudi in premoženja uporabljati tehnična sredstva iz prejšnjega odstavka, če je glede na okoliščine mogoče pričakovati množične kršitve javnega reda ali kazniva dejanja.

(3) Policist mora ob začetku uporabe tehničnih sredstev seznaniti navzoče osebe, da se policijski postopek oziroma javno zbiranje snema. Če okoliščine tega ne dopuščajo, jih mora seznaniti takoj, ko je to mogoče.

(4) Če bi obveščanje o uporabi tehničnih sredstev iz tega in prejšnjega člena onemogočilo ali očitno otežilo izvedbo določene policijske naloge, policistom ni treba obveščati oseb, na katere se uporaba tehničnih sredstev nanaša.

(5) Tehnična sredstva iz tega in prejšnjega člena morajo biti tipizirana. Tipizacijo z internim aktom določi minister.

115. člen

(obveznost posredovanja podatkov)

(1) Če policisti zaradi opravljanja policijskih nalog zbirajo osebne in druge podatke o osebah iz obstoječih zbirk podatkov, jim morajo državni organi in pravne osebe, ki na podlagi zakona in v okviru svoje dejavnosti ali v zvezi z njo vodijo zbirke podatkov, zaradi izvajanja pristojnosti in nalog iz tega zakona ter zaradi varstva in učinkovitega uresničevanja interesov pravne države, na podlagi pisne ali podobne izkazljive zahteve brezplačno posredovati zahtevane osebne in druge podatke.

(2) Minister lahko odloči, da smejo v primeru iz prejšnjega odstavka subjekti seznaniti osebe, na katere se podatki nanašajo, s posredovanjem podatkov šele po določenem roku, ki pa ne sme biti daljši od petih let.

(3) Določba prejšnjega odstavka velja tudi za seznanitev osebe, na katero se posredovani podatki nanašajo, s seznamom subjektov, ki so jim bili v določenem obdobju posredovani njeni osebni in drugi podatki.

116. člen

(posredovanje podatkov)

(1) Podatke, zbrane pri obravnavanju dogodka ali opravljanju policijskih nalog, mora policija na obrazloženo pisno zahtevo, v kateri morajo biti izkazane okoliščine iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona, posredovati osebi, ki izkaže pravni interes.

(2) Upravičena oseba mora v pisni zahtevi natančno opredeliti vrsto podatka in namen, za katerega ga potrebuje.

(3) Slovensko zavarovalno združenje in zavarovalnice morajo policiji za vpogled ali posredovanje podatkov iz evidenc policije o kršiteljih in prekrških, o kaznivih dejanjih, o dogodkih in elektronskih zapisnikih policije o prometnih nesrečah, ne glede na določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, plačati nadomestilo, v znesku, ki ga določi minister. Slovensko zavarovalno združenje in zavarovalnice zahteve za vpogled ali posredovanje navedenih podatkov ne smejo prenesti na oškodovanca.

117. člen

(posredovanje podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam)

(1) Posredovanje osebnih podatkov organu mednarodne organizacije na podlagi mednarodne pogodbe, s katero je Republika Slovenija nanje prenesla izvajanje dela suverenih pravic, ter posredovanje osebnih podatkov državam članicam EU ali Evropskega gospodarskega prostora, se izvaja na podlagi določb ustrezne mednarodne pogodbe, pravnega akta ali odločitve mednarodne organizacije, ali po določbah zakonov, s katerimi se ti pravni akti ali odločitve izvajajo.

(2) Policija sme, če je to potrebno zaradi izvajanja policijskih pooblastil, organom tujih držav ali mednarodnih organizacij, na katere Republika Slovenija ni prenesla izvajanje dela suverenih pravic, na njihovo zaprosilo ali na lastno pobudo, ob pogoju dejanske vzajemnosti posredovati zbrane osebne in druge podatke. Policija sme določene osebne podatke označiti kot občutljive ter omejiti namen njihove obdelave.

(3) Pred posredovanjem osebnih podatkov organom iz prejšnjega odstavka policija pridobi zagotovila, da ima država, v katero se podatki iznašajo, urejeno varstvo osebnih podatkov in da bo organ tuje države ali mednarodne organizacije uporabil osebne podatke samo za namene, določene s tem zakonom. Državni nadzorni organ, pristojen za varstvo osebnih podatkov, za čezmejno izmenjavo podatkov izda odločbo o ustreznosti varstva osebnih podatkov v tretji državi ali mednarodni organizaciji.

(4) Policija mora zagotoviti, da se v evidenci, iz katere je bil podatek posredovan, zaznamuje, kateri osebni podatki so bili posredovani, kdaj, komu, za kakšne namene in na kakšni podlagi.

(5) Policija mora pri posredovanju podatkov, če je to glede na njihovo vsebino potrebno, posebej navesti, kako so točni, popolni, posodobljeni in zanesljivi, ter zaprositi za enako delovanje organov drugih držav ali mednarodnih organizacij pri čezmejni izmenjavi podatkov. Pri obdelavi prejetih podatkov in druge dokumentacije mora policija ali drug uporabnik upoštevati omejitve, ki jih je določil organ, ki jih je posredoval.

(6) Pri čezmejni izmenjavi iz prejšnjega odstavka se osebni podatki posredujejo le organom za odkrivanje ali pregon ali drugim podobnim organom drugih držav ali mednarodnih organizacij, ki jih potrebujejo za delovanje oziroma odločanje, če njihova obdelava ni v neskladju z nameni iz 1. in 4. člena tega zakona. Organi iz prejšnjega stavka morajo upoštevati omejitve pri obdelavi podatkov, ki jih na podlagi pravnega reda Republike Slovenije določi policija, zlasti zaradi varstva interesov postopkov, tajnosti postopkov, zasebnosti oseb ali varstva domneve nedolžnosti ali pravice do poštenega sojenja.

118. člen

(varovanje podatkov)

(1) Poleg podatkov, katerih varovanje urejajo drugi predpisi, mora uslužbenec policije varovati tudi varovane podatke policije. Dolžnost varovanja teh podatkov traja tudi po prenehanju delovnega razmerja.

(2) Generalni direktor policije na obrazloženo zahtevo sodišča lahko delno ali v celoti razreši varovanja varovanih podatkov uslužbenca policije. Če oceni, da razrešitev ni mogoča, ker bi razkritje varovanih podatkov resno ogrozilo življenje ali osebno varnost uslužbenca policije ali osebe, ki je sodelovala s policijo, ali njenega bližnjega ali državno varnost ali učinkovitost taktike in metod dela policije, ali iz drugih zakonskih razlogov ali ustavno ali zakonsko varovanih interesov ali pravic, mora najkasneje v 15 dneh po prejemu zahteve o tem posredovati obrazloženo pisno mnenje predsedniku višjega sodišča, v katerega območje sodi sodišče, ki je vložilo zahtevo.

(3) Generalni direktor policije mora predsedniku višjega sodišča omogočiti seznanitev z vsemi varovanimi podatki, za katere meni, da zanje ni dopuščena razrešitev dolžnosti varovanja. V takem primeru se predsedniku višjega sodišča omogoči seznanitev z varovanimi podatki v prostorih, na način in v času, ki ga ta sam določi.

(4) Če policija že vnaprej zagotavlja anonimnost prijavitelja ali če prijavitelj to zahteva, se njegovi osebni podatki ne razkrijejo, ne glede na določbo drugega odstavka tega člena. Podatki se smejo razkriti le na podlagi odredbe sodišča.

119. člen

(način varovanja podatkov v policiji)

Minister podrobneje predpiše organizacijske in logistično-tehnične postopke ter ukrepe za zavarovanje varovanih podatkov policije, pristojne osebe, ki bodo v konkretnih primerih ocenile, ali bi razkritje določenega varovanega podatka policije povzročilo škodo organu, ter podrobneje predpiše način vodenja zbirk osebnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: evidence), katerih upravljavec je policija.

120. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov)

Če ta zakon ne določa drugače, se za zbiranje in obdelovanje podatkov v policijskih evidencah uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

121. člen

(posebna pravila o ustreznosti osebnih podatkov)

(1) Pristojni uslužbenec policije skrbi, da so osebni podatki v spisih, dokumentaciji in v evidencah policije skladni z ugotovitvami, informacijami in podatki, zbranimi pri opravljanju policijskih nalog, in tako čim bolj točni, popolni, posodobljeni in zanesljivi, ter jih popravi, dopolni, uniči ali blokira, ko izve, da je to potrebno.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja, če se v predkazenskem, kazenskem ali drugem sodnem postopku ali postopku o prekršku ali upravnem postopku obdelujejo osebni podatki iz prejšnjega odstavka in policija po zakonu nima več pristojnosti za njihovo obdelavo, zlasti če so po zakonu za odločanje ali sklepanje o njihovem stanju, pomenu ali vsebini pristojni sodišče, državno tožilstvo ali upravni organ, ko presojuje dejansko stanje ali ocenjuje dokaze. Po prejetju pravnomočne sodne, tožilske ali upravne odločbe glede podatkov iz prejšnjega odstavka pristojni uslužbenec policije v roku največ šestih mesecev v spisih, dokumentaciji ali evidencah policije na ustreznem mestu označi spremembe osebnih podatkov, če je to glede na odločitev iz odločbe potrebno. Obveznost iz prejšnjega stavka ne velja za zgodovinske zapise o položaju osebe, na katero se nanašajo osebni podatki, zlasti v predkazenskem postopku ali v sodnih ali upravnih postopkih.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov ne posegajo v pravice osebe, na katero se nanašajo osebni podatki, da v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, doseže popravke oziroma ustrezne dopolnilne navedbe osebnih podatkov v spisih, dokumentih in evidencah policije v primerih, ki jih ta zakon ne ureja.

122. člen

(avtomatizirana obdelava osebnih in drugih podatkov)

(1) Policija ne sme uporabljati avtomatizirane obdelave osebnih ali drugih podatkov (obdelava osebnih ali drugih podatkov s sredstvi informacijske tehnologije), s katero bi bila lahko o fizični osebi, pravni osebi ali o drugem subjektu sprejeta odločitev, vložena predlog ali kazenska ovadba ali izdelano poročilo, ki bi brez dodatnega delovanja in odločitve pristojnega uslužbenca policije lahko posegali v pravice ali obveznosti fizične osebe, pravne osebe ali drugega subjekta.

(2) Z avtomatizirano obdelavo osebnih ali drugih podatkov, zlasti z združevanjem oziroma primerjanjem osebnih podatkov iz ene ali več zbirk osebnih podatkov, evidenc, javnih knjig, registrov ali drugih zbirk osebnih podatkov, policija ne sme izdelati osebnostnih profilov oseb, na katere se nanašajo osebni podatki, tako da bi se brez dodatnega delovanja in odločitve pristojnega uslužbenca policije lahko sklepalo, da so storili ali da niso storili določenega kaznivega ravnanja ali da so izpovedi določenih oseb zanesljive ali nezanesljive. Prepovedana je avtomatizirana obdelava občutljivih osebnih podatkov za izdelavo osebnostnega profila osebe.

123. člen

(evidence policije)

(1) Policija upravlja in vzdržuje evidence, v katerih zaradi opravljanja policijskih nalog uslužbenci policije zbirajo in obdelujejo osebne podatke.

(2) V zvezi z izvajanjem policijskih pooblastil policija vodi in vzdržuje naslednje evidence:

1. evidenco kaznivih dejanj,
2. evidenco prekrškov,
3. evidenco iskanih oseb,
4. evidenco identifikacij,
5. evidenco groženj delavcem policije,
6. evidenco operativnih informacij,
7. evidenco oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek,
8. evidenco preiskav DNK,
9. evidenco dogodkov,
10. evidenco oseb, ki jim je odvzeta prostost,
11. evidenco varnostno preverjenih oseb,
12. evidenco pritožb,
13. evidenco uporabe prisilnih sredstev,
14. evidenco daktiloskopiranih oseb,
15. evidenco fotografiranih oseb,
16. evidenco iskanih in najdenih predmetov,
17. evidenca vstopov in gibanja v varovanih objektih policije in na območju okolišev teh objektov,
18. evidenco izdanih odredb za prepoved približevanja,
19. evidenco prikritih evidentiranj in namenskih kontrol,
20. evidenco posnetkov policijskih postopkov in določenih javnih zbiranj,
21. evidenco oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah,
22. evidenco odrejenih ukrepov sodišč,
23. evidenco zadržanih oseb po zakonu, ki ureja nadzor državne meje,
24. evidenco fotorobotov,
25. evidenco pogrešanih oseb,
26. evidenco neidentificiranih trupel,
27. evidenco operativnih zaznamkov.

(3) Evidence, katerih upravljevec je policija, so specifično dokumentarno gradivo.

124. člen **(skupni osebni podatki v evidencah)**

(1) V evidencah iz prejšnjega člena smejo biti naslednji skupni osebni podatki oseb:

- osebno ime,
- rojstni podatki (dan, mesec, leto, kraj),
- EMŠO, za tujega državljana pa številka osebnega dokumenta,
- spol,
- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča,
- identifikacijska oznaka osebe, ki je v policijskih evidencah,
- državljanstvo.

(2) V evidencah iz prejšnjega člena smejo biti naslednji skupni podatki samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pravne osebe in državnega organa:

- firma,
- pravnoorganizacijska oblika,
- sedež,
- matična številka in
- davčna številka.

125. člen **(vsebina evidenc)**

V posameznih evidencah se poleg podatkov iz prejšnjega člena obdelujejo dodatni osebni podatki ter drugi podatki ali informacije, kot določa ta zakon:

1. evidenca kaznivih dejanj: vzdevek ali lažno ime storilca, osebni opis, upravna enota kraja rojstva, njegove družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, skupni podatki oškodovancev, prijaviteljev in drugih oseb, ki so dale obvestila, skupni podatki fizične osebe, pravne osebe in državnega organa kot prejemnika premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega oziroma drugih, na katere je bila premoženjska korist prenesena (fizične osebe, pravne osebe, državni organi), podatki o kaznivem dejanju (vrsta, kraj, čas, način, motiv, opis predmetov kaznivega dejanja, škoda, fotografije, avdio in videoposnetki ter druge okoliščine), podatki o vrsti in višini premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, ter podatki o vrsti in vrednosti premoženja, ki ustreza premoženjski koristi in ga je mogoče odvzeti;
2. evidenca prekrškov: poklic in zaposlitev odgovorne osebe pravne osebe in delovno mesto, ki ga zaseda, osebni podatki oškodovancev ter podatki o prekršku (vrsta, kraj, čas, način storitve, motiv, opis predmetov prekrška, udeleženci, fotografije, avdio in videoposnetki ter škoda), datum pravnomočne odločbe o prekršku ter odrejeni začasni ukrepi;
3. evidenca iskanih oseb: vzdevek ali lažno ime ter fotografija in osebni opis iskane osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, številka, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;
4. evidenca identifikacij: razlog, kraj, čas in prevozno sredstvo ter druge okoliščine ugotavljanja identitete;
5. evidenca groženj delavcem policije: podatki o ogroženih osebah, osebah, ki ogrožajo, in pravnih osebah, ki se lahko pojavijo v grožnji, opis grožnje in izvedeni ukrepi;
6. evidenca operativnih informacij: podatki o ugotovitvah in delovanju policije v zvezi s preprečevanjem in preiskovanjem kaznivih ravnanj in

opravljanjem drugih policijskih nalog, vključno s fotografijami, avdio in videoposnetki;

7. evidenca oseb, zoper katere so bili izvedeni prikriti preiskovalni ukrepi iz zakona, ki ureja kazenski postopek: vzdevek ali lažno ime osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, številka pisne odredbe državnega tožilca ali preiskovalnega sodnika ter način, obseg in trajanje ukrepov;

8. evidenca DNK preiskav: kraj, čas in razlog odvzema vzorcev DNK, osebno ime osebe, ki je vzorec odvzela, in profil odvzetega vzorca DNK;

9. evidenca dogodkov: podatki o dogodku (vrsta, kraj, čas, udeleženci, škoda in druge okoliščine);

10. evidenca oseb, ki jim je odvzeta prostost: podatki o odvzemu prostosti (kraj, čas, razlog, videoposnetek in podatki o uveljavljanju pravic ter izvajanju odvzema prostosti);

11. evidenca varnostno preverjenih oseb: šolska izobrazba, poklic, zaposlitev, predkaznovanost preverjene osebe, razlogi, zaradi katerih je bila oseba preverjena, in ugotovitve preverjanja;

12. evidenca pritožb: osebno ime policista, zoper katerega je bila vložena pritožba, osebni podatki o pritožniku, podatki o policijski enoti, podatki o ukrepu, ravnanju ali postopku policista, ki je predmet pritožbe;

13. evidenca uporabe prisilnih sredstev: podatki o policistu, ki je uporabil prisilno sredstvo, podatki o osebi, zoper katero je bilo uporabljeno prisilno sredstvo, podatki o dogodku, v katerem je bilo uporabljeno prisilno sredstvo, ocena uporabe prisilnega sredstva, revizija ocene uporabe prisilnega sredstva;

14. evidenca daktiloskopiranih oseb: vzdevek ali lažno ime, kraj, čas in razlog odvzema prstnih odtisov, na podlagi česa je bila potrjena identiteta osebe, ki so ji bili odvzeti prstni odtisi, osebno ime osebe, ki je odvzela odtise, odtisi prstov in dlani;

15. evidenca fotografiranih oseb: vzdevek ali lažno ime, fotografija, osebni opis, kraj, čas in razlog fotografiranja, osebno ime osebe, ki je fotografirala;

16. evidenca iskanih in najdenih predmetov: osebni podatki o oškodovancu, fotografija oziroma opis predmeta;

17. evidenca vstopov in gibanja v varovanih objektih policije in na območju okolišev teh objektov: podatki o vstopu v objekt, čas in datum vstopa ter izstopa, videoposnetek in drugi zapisi sistemov tehničnega varovanja objektov in okolišev;

18. evidenca izdanih odredb za prepoved približevanja: podatki o osebi, ki ji je izdana odredba, datum in ura izdaje odredbe s povzetkom vsebine odredbe, sodišče, ki mu je bila odredba odstopljena v presojo, podatki iz odločbe sodišča z rokom trajanja ukrepa, osebni podatki oškodovanca in njenega morebitnega zakonitega zastopnika, podatki o kršitvah odrejenega ukrepa in izvedenih ukrepih, podatki centrov za socialno delo in organizacij, ki sodelujejo pri razreševanju družinskega nasilja;

19. evidenca prikritih evidentiranj in namenskih kontrol: podatki o izsleditvi osebe ali vozila, kraju, času ali razlogu za kontrolo, poti in namembnem kraju potovanja, osebah, ki spremljajo osebo, ali potnikih v vozilu, uporabljenem vozilu, stvareh, ki jih ima oseba s sabo in okoliščinah, v katerih je bila oseba ali vozilo izsledeno, številka, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;

20. evidenca posnetkov policijskih postopkov in določenih javnih zbiranj: kraj in čas nastanka posnetka ter posnetek;

21. evidenca oseb, ki imajo prepoved udeležbe na športnih prireditvah: datum in ura izreka s povzetkom vsebine odredbe, sodišče, ki mu je bila odredba odstopljena v presojo, podatki iz odločbe sodišča, podatki o kršitvah odrejenega ukrepa in izvedenih ukrepih ter fotografija;

22. evidenca odrejenih ukrepov sodišč: vrsta ukrepa, sodišče, ki je ukrep odredilo, čas trajanja ukrepa, policijska naloga, ki jo je treba opraviti ob nespoštovanju ukrepa;

23. evidenca zadržanih oseb: podatki o zadržanju (kraj, čas, razlog in videoposnetek zadržanja);

24. evidenca fotorobotov: podatki o kaznivem dejanju, sestavljena računalniška slika, osebni opis osumljenca kaznivega dejanja ali prekrška, zahtevek za izdelavo fotorobota, uradni zaznamek o izdelavi fotorobota, osebno ime oškodovanca, žrtve ali očividca kaznivega dejanja;

25. evidenca pogrešanih oseb: vzdevek ali lažno ime, fotografija in osebni opis pogrešane osebe, njene družinske in premoženjske razmere, šolska izobrazba, poklic in zaposlitev, čas in kraj ter okoliščine pogrešanja, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;

26. evidenca neidentificiranih trupel: osebni opis, kraj in čas najdbe, fotografija, vrsta ter veljavnost ukrepa odredbodajalca;

27. evidenca operativnih zaznamkov: vzdevek ali lažno ime, osebni opis, podatki o dogodku (vrsta, kraj, čas, škoda in druge okoliščine), fotografije, avdio in video posnetki in ostali podatki, ki so glede na vrsto operativnega podatka dostopni policiji, drugi podatki o ugotovitvah in delovanju policije, vezani na preprečevanje in raziskovanje kaznivih ravnanj ter opravljanje drugih policijskih nalog, določenih v zakonih in drugih predpisih v skladu z zakonom. Podatki se vodijo na nestrukturiran način.

126. člen

(posebna pravila za vpisovanje podatkov v evidence)

Če so bili podatki o DNK in daktiloskopiranju pridobljeni zaradi izločitve oseb, se uničijo takoj po izločitvi in se ne vnašajo v evidence.

127. člen

(pravica osebe do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki)

(1) Oseba ima pravico do seznanitve s svojimi podatki v evidencah iz:

- 3., 4., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23. in 24. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona takoj po vzpostavitvi evidence;

- in 2. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po pravnomočni odločitvi o uvedbi kazenskega postopka ali postopka o prekršku, če ta ni uveden, pa po zastaranju pregona;

- 7. in 19. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po ustavitvi policijske preiskave ali pravnomočni odločitvi o uvedbi kazenskega postopka, če ta ni uveden, pa po zastaranju pregona;

- 11. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po končanem postopku za sklenitev delovnega razmerja v policiji oziroma postopka za razporeditev v varovanje določenih oseb in objektov, okolišev in delovnih mest državnih organov oziroma dovolitev dostopa ali dela pri varovani osebi, organu, objektu, okolišu ali na delovnem mestu;

- 5. in 6. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona po blokiranju podatkov.

(2) Seznanitev se izvede v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Oseba, o kateri so bili zbrani osebni podatki brez njene vednosti in niso bili izbrisani, mora biti o tem obveščena, takoj ko je mogoče, razen za podatke v evidenci iz 27. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona, kjer se podatki po preteku roka hrambe izbrišejo, v času obdelave podatka pa se hranijo v nestrukturiranem zapisu.

(4) Policija sme omejiti osebi vpogled v podatke o policistu, če je to potrebno za zagotovitev varnosti policista.

128. člen

(roki hrambe podatkov)

(1) Podatki iz evidenc, ki jih določa drugi odstavek 123. člena tega zakona, se hranijo:

- v evidencah iz 1., 6., 7., 19. in 24. točke, do ustavitve policijske preiskave

oziroma zaključka akcije varovanja ali izdaje sklepa o zavržbi kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe, če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona;

- v evidencah iz 8., 14. in 15. točke, do ustavitve policijske preiskave oziroma zaključka akcije varovanja ali do najdbe pogrešane osebe ali identifikacije neznanega trupla ali izdaje sklepa o zavržbi kazenske ovadbe ali do pravnomočne oprostilne sodbe, če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona;

- v evidenci iz 2. točke, tri leta po dnevu pravnomočnosti odločb, če te ni, pa štiri leta po datumu prekrška;

- v evidenci iz 3. točke, dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje ali drug zakonit ukrep, vendar najdlje do zastaranja pregona;

- v evidenci iz 4. točke, eno leto po izvedbi postopka za ugotavljanje identitete;

- v evidenci iz 5. točke, pet let po datumu dogodka;

- v evidenci iz 9. točke, tri leta po datumu dogodka;

- v evidencah iz 10. in 23. točke, dve leti po datumu pridržanja oziroma zadržanja, razen videoposnetka, ki se hrani dva meseca po datumu pridržanja oziroma zadržanja;

- v evidenci iz 11. točke, pet let po datumu varnostnega preverjanja;

- v evidenci iz 12. točke, pet let po datumu vložene pritožbe;

- v evidenci iz 13. točke, dve leti po datumu uporabe prisilnega sredstva;

- v evidenci iz 16. točke, dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje;

- v evidenci iz 17. točke, dva meseca po vstopu v varovan objekt policije;

- v evidencah iz 18. in 21. točke, eno leto po izdaji odredbe o prepovedi približevanja oziroma odredbe o prepovedi udeležbe na športnih prireditvah;

- v evidenci iz 20. točke, 45 dni od izdelave posnetka;

- v evidenci iz 22. točke, do izteka razlogov;

- v evidencah iz 25. in 26. točke, do najdbe pogrešane osebe oziroma identifikacije neznanega trupla;

- v evidenci iz 27. točke, 30 dni od nastanka podatka.

(2) Pristojno državno tožilstvo, pristojno sodišče ali pristojni upravni organ mora pristojni policijski enoti posredovati podatke o pravnomočni uvedbi kazenskega postopka, podatke o pravnomočnih oprostilnih sodbah ter podatke iz drugega odstavka 121. člena tega zakona v 30 dneh od pravnomočnosti.

(3) Dostop do podatkov iz evidenc 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15., 19., 24. in 29. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona je v obdobju, ki je za posamezne evidence določen v prvem odstavku tega člena, pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom. Dostop do podatkov iz ostalih evidenc je pristojnim državnim organom dovoljen le zaradi opravljanja njihovih nalog, določenih z zakonom.

129. člen

(blokiranje podatkov)

(1) Po preteku rokov hrambe iz prejšnjega člena se podatki iz evidenc, katerih upravljavec je policija, blokirajo in naprej obravnavajo skladno s predpisi, ki urejajo poslovanje organov z dokumentarnim gradivom.

(2) Po blokiranju se podatki:

- v evidencah iz 1., 6., 7. in 19. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo 30 let;

- v evidencah iz 8., 14., in 15. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo deset let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 30 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osem let, in 50 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen;

- v evidenci iz 2. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona deset let;

- v evidenci iz 4. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo deset let;

- v evidencah iz 5., 10., 11., 12., 13., 16., 18., 21. in 23. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo dve leti;

- v evidenci iz 17. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona hranijo eno leto;

- v evidenci iz 9. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona in v ostalih evidencah, katerih upravljavec je policija, hranijo pet let;

- v evidencah iz 3., 22. in 24. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona anonimizirajo;

- v evidencah iz 20., 25., 26. in 27. točke drugega odstavka 123. člena tega zakona brišejo.

(3) Dostop do podatkov iz evidenc prejšnjega odstavka je policistom in pristojnim državnim organov dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom.

(4) Po poteku rokov iz drugega odstavka tega člena se podatki anonimizirajo, razen podatkov iz 8., 14., 15., 20., 25., 26. in 27. točke 123. člena tega zakona, ki se po preteku roka hrambe iz prejšnjega člena ali ob blokiranju brišejo.

6. POROČANJE IN NADZOR

130. člen

(poročanje o uporabi policijskega pooblastila)

(1) O vsaki uporabi policijskega pooblastila morajo policisti poročati v poročilu o opravljenem delu, če poročila ne pišejo, pa v pisnem aktu o uporabi policijskega pooblastila ali v uradnem zaznamku.

(2) Pisne akte iz prejšnjega odstavka mora policist izdelati najkasneje v 24 urah od takrat, ko je policijsko pooblastilo uporabil.

131. člen

(poročanje o uporabi prisilnih sredstev)

(1) O vsaki uporabi prisilnega sredstva mora policist čimprej, najpozneje pa do konca delovnega časa, ko je uporabil prisilno sredstvo, poročati pisno v obliki uradnega zaznamka o uporabi prisilnih sredstev.

(2) V uradni zaznamek policist navede datum, čas in kraj uporabe prisilnega sredstva, vrsto uporabljenega prisilnega sredstva, podatke o osebi, proti kateri ga je uporabil, policijsko pooblastilo, ki ga je izvajal pred uporabo prisilnega sredstva, vzrok in način uporabe, posledice in druge okoliščine, ki so pomembne za oceno zakonitosti in strokovnosti uporabe prisilnega sredstva.

(3) Policist mora neposredno po uporabi ustno obvestiti vodjo policijske enote, če je zaradi uporabe prisilnih sredstev nastala telesna poškodba ali premoženjska škoda ali je uporabil strelno orožje.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov mora policist o vsaki sprožitvi strelnega orožja takoj ustno obvestiti vodjo policijske enote, razen med vajami v streljanju.

132. člen

(preverjanje zakonitosti in strokovnosti uporabe policijskih pooblastil)

(1) Vodja policijske enote ali oseba, ki jo ta pooblasti, mora spremljati zakonitost in strokovnost uporabe policijskih pooblastil.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora vsako uporabo prisilnega sredstva preveriti in oceniti, ali je bilo uporabljeno zakonito in strokovno, razen če je za preveritev in oceno zakonitosti in strokovnosti uporabe ustanovljena komisija iz 133. člena tega zakona.

(3) Če prisilno sredstvo uporabi ali uporabo odredi vodja policijske enote, zakonitost in strokovnost uporabe preveri in oceni njemu nadrejeni vodja, kateremu je odgovoren za delo, ali oseba, ki jo ta pooblasti.

133. člen

(komisija)

(1) Če policist izstrelji opozorilni strel ali je bilo prisilno sredstvo, razen sredstev za vklepanje in vezanje, uporabljeno proti najmanj petim osebam in je bila pri tem povzročena lahka telesna poškodba, mora direktor policijske uprave, na območju katere je bilo prisilno sredstvo uporabljeno, ali vodja notranje organizacijske enote generalne policijske uprave, če je prisilno sredstvo uporabil policist generalne policijske uprave, imenovati najmanj tričlansko komisijo, ki preveri okoliščine uporabe prisilnega sredstva in napiše poročilo, v katerem oceni, ali je bilo prisilno sredstvo uporabljeno zakonito in strokovno.

(2) Če policist uporabi strelno orožje ali s prisilnim sredstvom povzroči hudo telesno poškodbo, posebno hudo telesno poškodbo ali smrt, komisijo imenuje generalni direktor policije.

(3) Pristojne osebe za ustanovitev komisije lahko imenujejo komisijo tudi za preveritev drugih primerov uporabe prisilnih sredstev ali drugih policijskih pooblastil.

134. člen

(sestava komisije)

(1) Komisija iz prejšnjega člena mora biti sestavljena iz lihega števila uslužbencev policije, ki niso povezani s primerom ali policistom, ki je prisilno sredstvo uporabil.

(2) Če se oseba, ki je komisijo imenovala, ne strinja z njenimi ugotovitvami, lahko zahteva dodatna preverjanja.

(3) Če se oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki je komisijo imenovala, po dodatnem preverjanju okoliščin še vedno ne strinja z ugotovitvami, sme predlagati, da generalni direktor policije imenuje novo komisijo. Odločitev te komisije je dokončna.

135. člen

(seznanitev z imenovanjem komisije)

Sklep o imenovanju komisije in poročilo komisije se posredujeja generalnemu direktorju policije in notranji organizacijski enoti, pristojni za usmerjanje in nadzor policije pri ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

136. člen

(pristojnosti komisije)

Člani komisije lahko zahtevajo dokumentacijo o dogodku (kopijo, izpis ali prepis), opravijo razgovor s policistom in osebo, zoper katero je uporabil prisilno sredstvo, policisti in drugimi osebami, ki so bile priče ali bi lahko kaj vedele o dogodku, v katerem je policist uporabil prisilno sredstvo, ter jih po potrebi soočiti, si ogledajo kraj uporabe, proučijo način uporabe prisilnega sredstva, pregledajo morebitne posnetke, pridobijo informacije in mnenja strokovnih služb policije, strokovnjaka sodne medicine oziroma drugih strokovnjakov, vpogledajo v podatke iz evidenc, vpogledajo v baze tehničnih informacij, ki pojasnjujejo, prikazujejo ali drugače zapisujejo dogodek, pri katerem je prišlo do uporabe prisilnih sredstev (registrafon, videonadzor, GPS in druge oblike sledenja, regulator brezžičnih komunikacij in podobno), ter po potrebi zahtevajo kopije, izpise ali prepise,

zahtevajo dokazila o usposobljenosti policista za uporabo prisilnih sredstev ter opravijo druge ukrepe in dejanja, ki so potrebna za preveritev okoliščin uporabe prisilnega sredstva.

IV. PRITOŽBE ZOPER DELO POLICISTOV

Splošno

137. člen (pristojni organ)

(1) Zoper delo policista se lahko uvede postopek pritožbe (v nadaljnjem besedilu: pritožbeni postopek).

(2) Za celovito spremljanje in nadzor nad reševanjem pritožb je pristojno ministrstvo.

(3) Pritožbe na senatih obravnavajo javni uslužbenci, zaposleni v notranji organizacijski enoti ministrstva, pristojni za reševanje pritožb.

(4) Za obravnavo pritožb v pomiritvenem postopku in opravljanje posameznih drugih nalog v pritožbenem postopku je pristojna policija.

138. člen (vsebina pritožbenega postopka)

(1) V pritožbenem postopku se lahko uveljavlja nestrinjanje z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog, ki lahko pomeni kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin.

(2) Predmet pritožbenega postopka ne morejo biti:

- ugovori ali zahteve za sodno varstvo v prekrškovnem postopku;

- različna pisanja ali pobude, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka tega člena, zlasti kadar se nanašajo na nestrinjanje s predpisanimi metodami in načinom dela policije ali pomenijo pritožbo zoper postopke ali dejanja policistov, ki niso bila storjena med opravljanjem policijskih nalog.

(3) V pritožbenem postopku se ugotavljajo okoliščine izvedbe policijskega postopka in uporaba policijskih pooblastil.

(4) V pritožbenem postopku se ne ugotavlja, ali je oseba, ki je vložila pritožbo, storila ali ni storila kaznivega dejanja ali prekrška. S pritožbenim postopkom se pritožnik ne more izogniti kazenskemu postopku ali postopku o prekršku in predpisani sankciji za kaznivo dejanje ali prekršek.

(5) V pritožbenem postopku se ne ugotavlja disciplinske, odškodninske, prekrškovne ali kazenske odgovornosti policista.

(6) Če se v pritožbenem postopku ugotovijo kršitve policista, ki so predmet drugih postopkov, se z ugotovitvami seznanijo vodjo policijske enote, v katero je policist razporejen, ki ukrepa v skladu s pristojnostmi.

(7) Način in postopek obravnavanja pritožb podrobneje predpiše minister.

Pritožbeni postopek

139. člen (neodvisnost pritožbenega postopka)

V pritožbenem postopku se neodvisno, nepristransko in strokovno preverja pritožba ter pritožniku in policistu sočasno zagotavljajo vse postopkovne pravice v skladu s tem zakonom.

140. člen (uporaba določb zakona o splošnem upravnem postopku)

(1) Če v tem zakonu ni drugače določeno, se v pritožbenem postopku glede vloge, pristojnosti, ustne obravnave, izločitve, stranke in njenega zastopanja, jezika v postopku, poslovanja organov in strank (vabil, zapisnikov, pregledovanja in prepisovanja spisov), vročanja, rokov in narokov, vrnitve v prejšnje stanje, združitve zadev v en postopek in

dokazovanja smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Pritožbeni postopek ne pomeni upravne zadeve v smislu zakona, ki ureja splošni upravni postopek. V pritožbenem postopku ni dopuščena pritožba zoper sklepe v primerih iz prejšnjega odstavka.

141. člen (pristojnosti ministrstva)

(1) Ministrstvo v pritožbenem postopku opravlja naslednje naloge:

- sprejema in obravnava pritožbe,

- določi poročevalca, ki bo ugotovil dejansko stanje pritožbe,

- usmerja in nadzoruje opravljanje nalog, povezanih z reševanjem pritožb,

- izdaja obvestila o neuvedbi pritožbenega postopka ali koncu pritožbenega postopka,

- usposablja izvajalce pritožbenega postopka in sodeluje pri usposabljanju policistov,

- generalnemu direktorju policije predlaga ukrepe za odpravo nepravilnosti, ugotovljenih v zvezi s pritožbenim postopkom,

- zahteva poročilo o sprejetih in izvedenih ukrepih za odpravo nepravilnosti,

- generalnemu direktorju policije da pobudo za uvedbo disciplinskega postopka ali drugega ukrepa zoper policista,

- sodeluje s pristojnimi državnimi oziroma mednarodnimi ustanovami ali organizacijami za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin,

- pripravlja poročila ter publikacije o pritožbenih postopkih,

- obvešča javnost o ugotovljenih nepravilnostih ter o posledicah kršitev zakonov in drugih predpisov.

(2) Za opravljanje nadzora iz tretje alineje prejšnjega odstavka lahko minister pooblasti tudi posamezne uslužbenke policije ali druge javne uslužbenke ministrstva.

142. člen (udeleženci pritožbenega postopka)

(1) V pritožbenem postopku sta stranki pritožnik in policist, zoper delo katerega je vložena pritožba. Drugi udeleženci pritožbenega postopka pa so lahko vodja policijske enote, v katero je razporejen policist ali od njega pooblaščen oseba, poročevalec, pooblaščenec ministra, vodja senata, predstavnik javnosti ter morebitne priče, strokovnjaki ali tolmači.

(2) Pritožnik je fizična ali pravna oseba, ki naj bi ji bile z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine. Če meni, da je oseba izgubila življenje zaradi posledic dejanja ali opustitve dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog, ki pomenijo kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, lahko pritožbo vloži tudi njen vdovec, ali oseba, ki je z njo živela v zunajzakonski skupnosti ali registrirani istospolni partnerski skupnosti, oče, mati, posvojitelj, polnoletni brat, polnoletna sestra, polnoletni polbrat, polnoletna polsestra, polnoletni otrok, polnoletni posvojenec ali polnoletni pastorek (v nadaljnjem besedilu: svojci). Kdor koli od svojcev lahko namesto pritožnika nadaljuje pritožbeni postopek, če pritožnik med postopkom umre. Nadaljevanje pritožbenega postopka lahko zahteva v roku 30 dni od smrti pritožnika. Če več svojcev želi vložiti pritožbo ali namesto pritožnika nadaljevati pritožbeni postopek, ima prednost tisti, ki je prvi vložil pritožbo ali prvi zahteval nadaljevanje pritožbenega postopka.

(3) Pojem vodja policijske enote se v pritožbenem postopku uporablja za komandirja policijske postaje, direktorja policijske uprave in generalnega direktorja policije ali pooblaščenice policiste, ki so pristojni za obravnavo pritožbe v pomiritvenem postopku.

(4) Pooblaščenec ministra je uslužbenec ministrstva, imenovan s pisnim sklepom ministra, ki je pristojen za vodenje seje senata kot vodja senata ali preverjanje pritožbe kot poročevalec ali opravljanje drugih nalog, določenih s tem zakonom. Pooblaščenec ministra so uradne osebe s posebnimi pooblastili in se pri opravljanju nalog dokazujejo s službeno izkaznico. Izkaznica vsebuje osebno ime, fotografijo in ime organizacijske enote. Obrazec službene izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister.

(5) Poročevalec je praviloma pooblaščenec ministra, lahko pa je tudi vodja policijske enote ali drug uslužbenec policije, ki je na predlog generalnega direktorja policije s pisnim sklepom ministra pooblaščen in odgovoren za opravljanje vseh nalog pri ugotavljanju dejanskega stanja pritožbe. Poročevalec preveri okoliščine pritožbe, zbere dokaze in pripravi poročilo, ki ga predstavi na seji senata.

(6) Vodja senata je pooblaščenec ministra, ki vodi sejo senata in o odločitvi senata pritožnika seznanjeni s pisnim odgovorom.

(7) Predstavniki javnosti je oseba, ki jo na predlog samoupravnih lokalnih skupnosti, organizacij strokovne javnosti, nevladnih in humanitarnih organizacij za sodelovanje v senatih imenuje minister.

143. člen **(pooblastila poročevalcev)**

(1) Poročevalec sme za nemoteno in učinkovito opravljanje nalog:

- vstopiti v policijske prostore, ki so povezani s preverjanjem pritožbe;
- pregledati pritožbeno zadevo policijske enote z vsemi prilogi in jih po potrebi kopirati, izpisati ali prepisati;
- pregledati dokumente, listine, odredbe, zapisnike, odločbe in sklepe, ki jih skladno s pristojnostmi pridobiva, pripravlja ali izdaja policija in bi lahko bili povezani s pritožbo, ter po potrebi zahtevati njihovo izročitev ali izročitev njihovih kopij, izpisov ali prepisov;
- opraviti razgovor s pritožnikom in policistom, zoper katerega je bila vložena pritožba, policisti in drugimi osebami, ki so bili priče dogodka oziroma bi lahko kaj vedele o dogodku;
- pridobiti informacije in mnenja strokovnih služb policije in ministrstva o vprašanih, ki so predmet pritožbe;
- pregledati podatke iz evidenc, ki jih vodi in vzdržuje policija in so v povezavi s pritožbo;
- zahtevati podatke iz evidenc, ki jih vodi in vzdržuje policija in so v povezavi s pritožbo;
- od generalnega direktorja policije ali druge pooblaščenec osebe zahtevati dovoljenje za vpogled v zbirke tehničnih informacij, ki pojasnjujejo, prikazujejo ali drugače zapisujejo dogodek, ki je predmet pritožbe (registrator, videonadzor, GPS in druge oblike sledenja, registrator brezžičnih komunikacij in podobno) ter po potrebi zahtevati kopije, izpise ali prepise;
- zahtevati uradna pisna potrdila ter tehnične in druge podatke o tehničnih sredstvih, ki jih uporablja policija, ter zahtevati dokazila o usposobljenosti policista za uporabo teh sredstev;
- opraviti druge ukrepe in dejanja, potrebna za razjasnitev pritožbe.

(2) Poročevalec, ki vodi postopek za preverjanje pritožbe, je zavezan upoštevati strokovne usmeritve, predloge ali zahteve pooblaščenca ministra, ki usmerja in nadzira obravnavanje pritožbe. Po končanem preverjanju pritožbe zbere vsa dokazila in pripravi pisno poročilo o ugotovitvah, ki ga predstavi na seji senata.

(3) Uslužbeni policije morajo poročevalcu dati vse potrebne podatke in dokumente, ki jih imajo ali imajo do njih zakonit dostop, ter omogočiti pregledovanje, kopiranje in izpisovanje teh podatkov ali dokumentov oziroma omogočiti preverjanje pritožbe ter zagotoviti drugo potrebno pomoč.

(4) Če obstaja utemeljena nevarnost, da bi izvedba pooblastil iz prvega odstavka tega člena onemogočila ali bistveno otežila izvedbo prikritih preiskovalnih ukrepov iz zakona, ki ureja kazenski postopek, ali ogrozila življenje ali zdravje njihovih izvajalcev, sme vodja policijske enote do prenehanja razlogov za utemeljeno nevarnost začasno odreči vpogled v dokumentacijo, vstop v prostore in dajanje podatkov in informacij.

144. člen **(pooblastila pooblaščenec ministra)**

Pooblaščenec ministra sme:

- zahtevati sprotno seznanjanje s potekom obravnavanja pritožbe;
- dajati ustne ali pisne usmeritve ali pojasnila o načinu obravnavanja pritožbe vodji policijske enote ali poročevalcu;
- usmerjati in nadzirati vodenje pritožbenega postopka do konca pomiritvenega postopka ali razpisa seje senata;
- imeti vpogled v listinsko in drugo gradivo v pritožbi;
- imeti vpogled v evidenco pritožb in vnašati podatke o pritožbah, ki so bile končane na sejah senata;
- neposredno spremljati pritožbeni postopek in prisostvovati razgovoru s pritožnikom, policistom, pričami ali drugimi osebami, izvajanju posameznih dokazov ter pomiritvenemu postopku;
- odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, potrebna za razjasnitev pritožbe.

145. člen **(imenovanje predstavnikov javnosti)**

(1) Predstavniki javnosti imenuje in razrešuje minister za štiri leta, z možnostjo ponovnega imenovanja.

(2) Za predstavnika javnosti je lahko imenovan polnoletni državljan Republike Slovenije, ki:

- ni bil pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti;
- ni v kazenskem postopku za naklepno kaznivo dejanje, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti in
- ni s pravnomočno odločbo obsojen za dva ali več prekrškov z znaki nasilja ali za tri ali več hujših prekrškov zoper varnost cestnega prometa, za katere so kot sankcija predpisane kazenske točke.

(3) Predlagatelj iz sedmega odstavka 142. člena tega zakona za predstavnika javnosti predlagajo osebo, ki na strokovnem področju ali v lokalnem okolju uživa ugled in zaupanje stroke ali soobčanov ter je na podlagi njegovega dosedanjega življenja, ravnanja in obnašanja mogoče utemeljeno sklepati, da bo svoje delo kot član senata opravljal pošteno in vestno.

(4) Sodišča, prekrškovni in drugi organi morajo na zahtevo ministrstva dati podatke iz drugega odstavka tega člena.

(5) Pred potekom dobe, za katero je bil imenovan, je predstavnik javnosti lahko razrešen, če:

- sam tako zahteva,
- ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena,
- se ne udeležuje obveznih oblik usposabljanja,
- se neupravičeno ne udeleži dveh sej senata v enem letu ali nevestno opravlja delo.

(6) Če predstavnik javnosti ne uživa več zaupanja predlagatelja ali notranje organizacijske enote ministrstva, pristojne za reševanje pritožb, se ga lahko po obrazloženi zahtevi razreši.

146. člen

(vložitve in preizkus pritožbe)

(1) Pritožba se lahko vložijo v 45 dneh od dneva, ko naj bi policist z dejanjem ali opustitvijo dejanja pri opravljanju policijskih nalog pritožniku kršil človekove pravice ali temeljne svoboščine.

(2) Pritožba se vložijo na ministrstvu v pisni obliki, ustno na zapisnik ali v elektronski obliki. Za pritožbo v elektronski obliki, ki ni podpisana z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom, se šteje, da jo je vložila in podpisala oseba, ki je na vlogi navedena kot podpisnik. Če je pritožba vložena na policijo, ta o tem takoj obvesti ministrstvo in mu posreduje pritožbo.

(3) Ministrstvo v sodelovanju s policijsko enoto, v katero je razporejen policist, ki naj bi z dejanjem ali opustitvijo dejanja pri opravljanju policijskih nalog kršil pritožnikove človekove pravice ali temeljne svoboščine, uskladi ali se bo pritožba obravnavala v pomiritevem postopku ali neposredno na senatu. Ob nesoglasju pretehta mnenje ministrstva.

(4) Pritožba, v kateri je izražena volja pritožnika, da daje pritožbo zoper delo policista, mora biti razumljiva in mora vsebovati:

- osebno ime ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča pritožnika,
- podatke o morebitnem pooblaščenцу pritožnika,
- naslov za vročanje, lahko pa vsebuje tudi druge podatke (elektronski naslov, telefonska številka),
- kraj, čas in opis dejanja ali opustitve dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog, ko naj bi bile kršene človekove pravice ali temeljne svoboščine,
- morebitna dejstva in dokazi, na katerih temelji pritožba, in
- podpis pritožnika.

(5) Če je pritožba nerazumljiva ali nepopolna, pooblaščenec ministra ali vodja policijske enote pritožnika pisno pozove, naj pritožbo popravi ali dopolni v petih delovnih dneh od vročitve zahteve za popravilo ali dopolnitev.

(6) Vodja policijske enote popolno pritožbo, ki se obravnava v pomiritevem postopku, preizkusi, da ugotovi, ali gre za pritožbo, ali je ta dopustna in pravočasna in ali jo je vložila upravičena oseba. Če se pritožba obravnava neposredno na senatu, preizkus opravi pooblaščenec ministra.

(7) Pritožba se ne obravnava, če:

- pritožnik v predpisanem roku nerazumljive ali nepopolne pritožbe ne popravi ali dopolni;
- ne gre za pritožbo po tem zakonu;
- je pritožba vložena prepozno;
- je pritožbo vložila neupravičena oseba;
- je to pritožba, o kateri je bilo v pritožbenem postopku že odločeno;
- je vsebina pritožbe zlonamerna ali se s pritožbo zlorablja pritožbeni postopek;
- je zaradi pritožnikovega napada ali groženj za policista uveden ukrep za zagotavljanje varnosti ogroženih delavcev policije;
- je pritožnik pred uvedbo pritožbenega postopka odstopil od pritožbe s pisno ali ustno izjavo, ki se evidentira.

(8) O odločitvi, da se pritožba ne bo obravnavala, ministrstvo pritožnika seznani s pisnim obvestilom. Obvestilo se pritožniku vroči osebno.

147. člen

(seznanitev policista s pritožbo)

(1) Policistu, zoper katerega je vložena pritožba, je treba vročiti kopijo pritožbe. Policist mora ves čas postopka sodelovati pri preverjanju pritožbe in lahko pripravi pisno izjavo o pritožbi v petih delovnih dneh po vročitvi

pritožbe. Če je to potrebno za razjasnitev pritožbenih okoliščin, je lahko vabljen, da pojasni dodatna dejstva v zvezi s pritožbo. Policist je lahko vabljen osebno pisno, neposredno ustno, po telefonu ali elektronski pošti. Od vabljenja do razgovora s policistom mora potekati najmanj pet delovnih dni, rok pa se lahko z njegovim soglasjem izjemoma tudi skrajša.

(2) Če iz pritožbe izhajajo razlogi za sum, da je policist storil kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, in je bila taka pritožba poslana pristojnemu državnemu tožilcu, je o tem treba seznaniti policista.

Načini reševanja pritožbe

148. člen

(vrste pritožbenega postopka)

(1) V pritožbenem postopku se vloge obravnavajo v:

- pomiritevem postopku oziroma
- pred senatom.

(2) V pomiritevem postopku se pritožba obravnava v policijski enoti, v kateri naj bi bile z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog kršene pritožnikove človekove pravice ali temeljne svoboščine.

(3) Pred senatom se obravnava pritožba, če pomiritevni postopek ni bil uspešno končan.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se pritožba obravnava neposredno pred senatom:

- če je bil v policijskem postopku, na katerega se pritožba nanaša, kdo hudo telesno poškodovan, posebno hudo telesno poškodovan ali je izgubil življenje;
- če se pritožba nanaša na policijski postopek, v katerem so bila prisilna sredstva uporabljena zoper več kot tri osebe in je nastala lahka telesna poškodba;
- če se pritožba nanaša na policijski postopek, v katerem je bilo uporabljeno strelno orožje;
- če so bili v policijskem postopku udeleženi otroci ali mladoletniki ali pripadniki narodnostnih ali etničnih skupnosti ali manjšin ali drugih ranljivih skupin;
- če so v pritožbi navedene trditve o mučenju, krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju ali kaznovanju;
- če je pritožba vložena zoper vodje policijskih enot ali vodje notranjih organizacijskih enot policije;
- če se obravnava pritožba tujca, ki ne prebiva na območju Republike Slovenije;
- v drugih primerih očitkov hudega posega v človekove pravice ali temeljne svoboščine.

149. člen

(pomiritevni postopek)

Pomiritevni postopek je razgovor vodje policijske enote, v katero je razporejen policist, zoper delo katerega je vložena pritožba, s pritožnikom, v katerem vodja pritožnika seznani z ugotovitvami v zvezi s pritožbo. V razgovoru mora pritožniku omogočiti, da predstavi dejstva v zvezi s pritožbo in predlaga dokaze za ugotovitev dejanskega stanja. O pomiritevem postopku se piše zapisnik.

150. člen

(potek pomiritevnega postopka)

(1) Vodja policijske enote iz prejšnjega člena, če se je pritožnik pripravil odzivati oziroma sodelovati v pomiritevem postopku, pritožnika povabi na razgovor neposredno ustno, po telefonu ali elektronski pošti.

(2) Na pomiritveni postopek je pritožnik vabljen s pisnim vabilom, če se ne odzove na druge oblike vabljenja iz prejšnjega odstavka. Če se pravilno vabljeni pritožnik, ki je bil opozorjen na posledice izostanka, vabilu ne odzove in ne sporoči, da bo nadaljeval postopek, se njegov molk šteje za odstop od pritožbe, pritožbeni postopek pa se konča. Celoten spis se takoj odstopi ministrstvu. O končanju pritožbenega postopka ministrstvo pritožnika seznani s pisnim obvestilom. Pisno obvestilo o koncu postopka se pritožniku vroči osebno.

(3) O nroku za pomiritveni postopek mora biti seznanjen tudi policist, zoper katerega je bila vložena pritožba, njegova udeležba na pomiritvenem postopku pa je prostovoljna. Če se policist udeleži pomiritvenega postopka, mu je treba omogočiti, da predstavi dejstva in dokaze v zvezi s pritožbo.

(4) Na pomiritvenem postopku se pritožnika seznani z njegovimi pravicami, zlasti s pravicami iz petega in šestega odstavka tega člena ter potekom pritožbenega postopka. Pojasnijo se mu policijska pooblastila, ravnanje policista v konkretnem dogodku in se ga ob upravičeni pritožbi seznani z ukrepi, ki so že ali bodo sprejeti (opravičilo, pisno ali ustno opozorilo policista, predlog za uvedbo disciplinskega postopka, postopka o prekršku ali kazenskega postopka ipd.).

(5) Če se pritožnik pomiritvenega postopka udeleži in se z ugotovitvami strinja, je pritožbeni postopek s podpisom zapisnika končan.

(6) Če se pritožnik ne strinja z ugotovitvami, predstavljenimi na pomiritvenem postopku, ali se ne udeleži pomiritvenega postopka, vendar do razpisanega pomiritvenega postopka sporoči, naj se postopek nadaljuje na senatu, se celoten spis takoj odstopi ministrstvu, ki vodi nadaljnji pritožbeni postopek. Če pritožnik kljub nestrinjanju z ugotovitvami v pomiritvenem postopku predlaga konec postopka, kar se navede v zapisniku, se pritožbeni postopek s podpisom zapisnika konča.

(7) Pomiritveni postopek mora biti praviloma končan v 30 dneh od prejema pritožbe, razen če to ni mogoče zaradi objektivnih okoliščin.

Postopek pred senatom

151. člen (senat)

(1) Senat, ki ga imenuje minister, sestavljajo pooblaščenec ministra kot vodja senata in dva predstavnika javnosti kot člana senata. Pristojen je za ocenjevanje utemeljenosti pritožbe zoper delo policista.

(2) Seja senata poteka na območju policijske uprave, na kateri naj bi bile z dejanjem ali opustitvijo dejanja policista pri opravljanju policijskih nalog kršene pritožnikove človekove pravice ali temeljne svoboščine.

(3) Če je pritožnik tujec, ki ne prebiva na območju Republike Slovenije, je lahko seja senata na sedežu ministrstva in se nanjo vabijo člani senata, lahko tudi poročevalec.

152. člen (postopek pred senatom)

(1) Pritožba se dodeli v reševanje vodji senata, ki po končanem zbiranju obvestil in dokazov razpiše in vodi seja senata.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek vodja senata ne razpiše seja senata v pritožbenih zadevah, ki so se obravnavale na pomiritvenem postopku in se pritožnik ni strinjal s predstavljenimi ugotovitvami, če iz dokumentacije nesporno izhaja, da so bile okoliščine preverjene v zadostni meri in je dejansko stanje pravilno in popolno ugotovljeno ter nadaljnji postopek pred senatom ne bi pripeljal do drugačne odločitve. O odločitvi, da se pritožba ne bo obravnavala, ministrstvo pritožnika seznani s pisnim obvestilom. Obvestilo se pritožniku vroči osebno. Pritožbeni postopek se s tem konča.

(3) Vodja senata pošlje pritožniku in policistu, zoper delo katerega je vložena pritožba, skupaj z vabilom na seja senata poročilo o ugotovitvah v zvezi s pritožbo. V vabilu se pritožnika in policista istočasno seznani, da

lahko v petih delovnih dneh dasta pripombe k poročilu ter nove dokaze in dejstva v zvezi z navedbami v pritožbi, ki se bodo obravnavale na seji senata.

(4) Drugo pritožbeno dokumentacijo si lahko pritožnik in policist pregledata pri vodji senata ali poročevalcu. Vpogled v dokumentacijo, ki se nanaša na morebitni predkazenski postopek, se pritožniku dovoli po predhodno pridobljenem dovoljenju pristojnega državnega tožilca.

(5) Senat odloča o pritožbi na seji.

(6) Na seja senata so vabljeni pritožnik, policist, zoper delo katerega je vložena pritožba, pooblaščenec, poročevalec, priče, strokovnjaki in tolmači.

(7) Vabilo na seja senata mora biti pritožniku in policistu vročeno najmanj pet delovnih dni pred sejo. V vabilu se ju opozori, da bo pritožbeni postopek končan na podlagi razpoložljivih dokazov, če se seja senata ne bosta udeležila osebno ali po pooblaščenca.

(8) Poročevalec na seji senata predstavi poročilo o ugotovitvah.

(9) O vsebini pritožbe in dejstvih v zvezi s pritožbo se lahko izrečeta tudi pritožnik in policist, ki lahko po vodji senata postavljata vprašanja vabljanim ali predlagata izvajanje dodatnih dokazov.

(10) Vodja senata in člani senata lahko postavljajo vprašanja vabljanim ter izvajajo dodatne dokaze za ugotovitev dejanskega stanja.

(11) Vodja senata skrbi za red na seji senata in dostojanstvo senata. Vodja senata ima pravico tiste, ki motijo delo senata, opomniti. Od oseb, ki kljub opominu motijo delo senata ali se nedostojno obnašajo, lahko vodja senata zahteva, da zapustijo seja senata.

(12) Na podlagi ugotovljenih dejstev in okoliščin senat z glasovanjem odloči o utemeljenosti pritožbe. Če je v pritožbi navedenih več pritožbenih razlogov, senat odloča o utemeljenosti vsakega pritožbenega razloga posebej. Sprejeta je odločitev, za katero glasujeta vsaj dva člana senata.

(13) Vodja senata takoj po končanem glasovanju seznani prisotne o odločitvi senata.

(14) Odločitev senata je dokončna.

153. člen (odgovor senata)

(1) Postopek reševanja pritožbe se konča s pisnim odgovorom pritožniku.

(2) V pisnem odgovoru iz prejšnjega odstavka mora biti odločitev senata vsebinsko razložena. Pritožniku je treba odgovoriti na pritožbene razloge tako, da se argumentirano razložijo stališča do vseh razumljivih trditev oziroma očitkov v pritožbi in povzamejo bistvene okoliščine in ugotovitve.

(3) Odgovor senata se pritožniku vroči osebno, policistu pa po vodji policijske enote v katero je razporejen.

(4) Postopek pred senatom mora biti končan v 90 dneh od prejema pritožbene zadeve, razen če zaradi objektivnih okoliščin to ni mogoče.

Dokončanje pritožbenega postopka in stroški

154. člen (konec pritožbenega postopka)

(1) Pritožbeni postopek se konča, tudi če:

- je pritožnik odstopil od pritožbe s pisno ali ustno izjavo, ki se evidentira;
- se med obravnavanjem pritožbe ugotovi, da ne gre za pritožbo;
- pritožnik umre, pa nobeden izmed svojcev iz drugega odstavka 142. člena tega zakona pravočasno ne zahteva nadaljevanja pritožbenega postopka;
- so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 146. člena tega zakona;
- gre za druge primere iz drugega odstavka 152. člena tega zakona.

(2) O koncu pritožbenega postopka ministrstvo pritožnika seznaniti s pisnim obvestilom. Obvestilo o koncu pritožbenega postopka se pritožniku vroči osebno.

155. člen (stroški postopka)

(1) Stroški, ki nastanejo med pritožbenim postopkom, so stroški proračuna.

(2) Pravico do povrnitve stroškov udeležbe na seji senata imajo predstavniki javnosti in strokovnjaki, ki niso zaposleni v policiji ali na ministrstvu.

(3) Višino, vrste in način povrnitve stroškov udeležbe na seji senata predpiše minister.

Poročanje

156. člen (obveznost poročanja)

(1) Policija mora ob utemeljeni pritožbi, obravnavani na senatu, ali ko je ravnanje policista v pomiritvenem postopku ocenjeno kot neskladno s predpisi, pisno poročati o sprejetih in izvedenih ukrepih ministrstvu v 30 dneh po končanem pritožbenem postopku.

(2) Ministrstvo pripravi polletno in letno poročilo o reševanju pritožb, ki se objavi na spletni strani ministrstva. Osebnih podatki se v poročilu ne navajajo.

V. SODELOVANJE Z VARNOSTNIMI ORGANI DRUGIH DRŽAV

157. člen (sodelovanje policije v drugih državah članicah EU)

(1) Za preprečevanje kaznivih dejanj, vzdrževanje in zagotavljanje javnega reda in miru med javnimi zbiranji ter ob naravnih in drugih nesrečah na podlagi zaprosila, skladno s Sklepom Sveta 2008/615/PNZ in Sklepom Sveta 2008/616/PNZ, lahko policija sodeluje z varnostnimi organi na območju druge države članice EU. O sodelovanju odloči generalni direktor policije.

(2) O pomoči in podpori policije ob kriznih razmerah v drugi državi članici EU, kot to opredeljuje Sklep Sveta 2008/617/PNZ, na podlagi zaprosila odloči minister.

(3) Pri sodelovanju policije z varnostnimi organi v drugi državi članici EU na podlagi tega zakona je dovoljeno opravljati policijske naloge in uporabiti prisilna sredstva le pod vodstvom pristojnega varnostnega organa druge države članice EU, če to določajo Sklep Sveta 2008/615/PNZ, Sklep Sveta 2008/616/PNZ, Sklep Sveta 2008/617/PNZ ali zakon države članice EU.

(4) V skladu s prejšnjim odstavkom smejo policisti uporabiti strelno orožje le v primeru iz prve alineje prvega odstavka 96. člena tega zakona.

158. člen (sodelovanje policije z varnostnimi organi drugih držav članic EU v Republiki Sloveniji)

(1) Na podlagi zaprosila policije lahko varnostni organi drugih držav članic sodelujejo v Republiki Sloveniji pri preprečevanju kaznivih dejanj, vzdrževanju in zagotavljanju javnega reda in miru ob javnih zbiranjih in ob pomoči pri naravnih in drugih nesrečah, skladno s Sklepom Sveta 2008/615/PNZ in Sklepom Sveta 2008/616/PNZ.

(2) Na podlagi zaprosila ministra lahko varnostni organi drugih držav članic sodelujejo s policijo v kriznih razmerah v Republiki Sloveniji, kot to opredeljuje Sklep Sveta 2008/617/PNZ.

(3) Varnostni organi drugih držav članic v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena nosijo uniformo, strelno orožje, pripadajoče strelivo in druga prisilna sredstva, uporabljajo vozila in drugo opremo z njihovimi

znaki in simboli, potrebno za opravljanje policijskih nalog. Generalni direktor policije lahko omeji vnos in uporabo določenih sredstev in opreme.

(4) Varnostni organi držav članic opravljajo policijske naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena in uporabljajo prisilna sredstva na podlagi tega zakona in pod vodstvom slovenske policije. Strelno orožje smejo uporabiti le v primeru iz prve alineje prvega odstavka 96. člena tega zakona.

(5) Varnostnim organom drugih držav članic sta pri sodelovanju s policijo zagotovljeni enaka zaščita in podpora kot slovenskim policistom. Za delovnopravna razmerja in disciplinsko odgovornost varnostnih organov držav članic veljajo njihovi predpisi.

159. člen (sodelovanje policije s tujimi varnostnimi organi pri varovanju določenih oseb in objektov)

(1) Pripadniki tujih varnostnih organov, ki varujejo predstavnika te države na obisku v Republiki Sloveniji in sodelujejo pri opravljanju policijskih nalog v Republiki Sloveniji, lahko nosijo uniformo, če opravljajo naloge v uniformi, uporabljajo vozila ter vnesejo in nosijo strelno orožje, pripadajoče strelivo in prisilna sredstva ob pravočasni najavi policiji brez posebnega dovoljenja. O uporabi druge varnostne opreme tujih varnostnih organov odloči generalni direktor policije. Naloge za varovanje določenih predstavnikov Republike Slovenije v tujini opravljajo policisti Republike Slovenije skladno s predpisi Republike Slovenije in predpisi države gostiteljice.

(2) O nujnosti vstopa in uporabe zračnih in vodnih plovil tujih varnostnih organov na območju Republike Slovenije zaradi opravljanja nalog iz prejšnjega odstavka odloči vlada na predlog ministra.

(3) Pripadnikom tujih varnostnih organov v Republiki Sloveniji je dovoljena uporaba strelnega orožja in prisilnih sredstev le v primeru iz prve alineje prvega odstavka 96. člena tega zakona.

160. člen (sodelovanje policije na prošnjo mednarodnih organizacij)

(1) Policija lahko na prošnjo mednarodnih organizacij ali na podlagi meddržavnih sporazumov, katerih članica ali podpisnica je Republika Slovenija, sodeluje v tujini pri opravljanju policijskih ali drugih nevojaških nalog.

(2) O sodelovanju iz prejšnjega odstavka odloča vlada na predlog ministra.

161. člen (organ za izvajanje obveznosti sodelovanja z drugimi pristojnimi organi)

(1) Organ, pristojen za izvajanje predpisov s področja policije, s katerimi se izvajajo določbe 2. (razen 7. člena), 3. in 4. poglavja Sklepa Sveta 2008/615/PNZ ter 3., 4. in 5. poglavja Sklepa Sveta 2008/616/PNZ, je ministrstvo.

(2) Organ, pristojen za policijsko sodelovanje iz prve točke 17. člena in prvega odstavka 18. člena Sklepa Sveta 2008/615/PNZ ter 17. člena Sklepa Sveta 2008/616/PNZ, je policija.

(3) Pristojni organ iz c) točke 2. člena Sklepa Sveta 2008/617/PNZ je policija.

(4) Nacionalne kontaktne točke pristojne za izvajanje 6., 11., 12., 15. in 16. člena Sklepa Sveta 2008/615/PNZ določi vlada.

(5) Pristojni organ iz prvega odstavka 3. člena Sklepa Sveta 2008/633/PNZ za izvajanje nalog iz področja dela policije je policija. Centralne točke iz tretjega odstavka 3. člena Sklepa Sveta 2008/633/PNZ so policijske enote.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

162. člen (prekrški)

(1) Z globo 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 10. člena tega zakona.

(2) Z globo 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 300 do 800 eurov se kaznuje za prekršek kršitelj, ki ne upošteva odredbe iz 60. člena tega zakona ali v času odrejenega ukrepa nadleguje oškodovanca po komunikacijskih sredstvih.

(4) Z globo od 300 do 800 eurov se kaznuje za prekršek kršitelj, ki:

- ne upošteva izrečenega ukrepa iz prvega odstavka 62. člena tega zakona,

- ne upošteva odredbe preiskovalnega sodnika iz šestega odstavka 62. člena tega zakona.

(5) Za prekrške po tretjem in četrtem odstavku tega člena se v hitrem postopku izrekajo globe v okviru predpisanega razpona.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

163. člen (dokončanje pritožbenih postopkov)

(1) Pritožbeni postopki, začeti pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po predpisih, na podlagi katerih so bili začeti.

(2) Predstavniki javnosti v pritožbenem postopku zoper delo policistov, ki so bili imenovani na podlagi 28. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 66/09 – uradno prečiščeno besedilo, 22/10, 26/11 – odločba US in 58/11 – ZDT-1, v nadaljnjem besedilu: ZPol), opravljajo svoje naloge do poteka dobe imenovanja, če izpolnjujejo pogoje določene s tem zakonom. Ministrstvo po uradni dolžnosti preveri izpolnjevanje pogojev v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

164. člen (ureditev evidenc)

Podatke iz evidenc, ki se vodijo na podlagi ZPol, je treba uskladiti z določbami tega zakona v dveh letih od njegove uveljavitve.

165. člen (razveljavitev in uporaba ter rok za izdajo podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

- Uredba o poenostavitvi izmenjave informacij in podatkov med Policijo ali Carinsko upravo Republike Slovenije ter pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije (Uradni list RS, št. 67/08);

- Uredba o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija (Uradni list RS, št. 110/10);

- Pravilnik o reševanju pritožb (Uradni list RS, št. 1/04, 117/05 in 111/06);

- Pravilnik o prepovedi približevanja določenemu kraju oziroma osebi (Uradni list RS, št. 95/04);

- Pravilnik o zaščiti podatkov policije (Uradni list RS, št. 17/11);

- Pravilnik o policijskih pooblastilih (Uradni list RS, št. 40/06 in 56/08);

- Pravilnik o povračilu potnih stroškov vabljenim osebam (Uradni list RS, št. 79/06);

- Pravilnik o hrambi podatkov o elektronskih komunikacijah policije in o

dostopu do policijskih zbirk podatkov (Uradni list RS, št. 103/06 in 59/07);

- Pravilnik o posesti in nošenju službenega orožja in streliva v policiji (Uradni list RS, št. 55/99);

- Pravilnik o nadomestilu za vpogled in posredovanje podatkov iz evidenc policije (Uradni list RS, št. 53/12).

(2) Vlada in minister izdata predpise, določene s tem zakonom, v enem letu od uveljavitve tega zakona.

166. člen (prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- 3., 18., 19., 20., 23., 24., 25., 26., 28., 29., 30., 32., 32.a, 33., 34., 35., 35.a, 35.b, 36., 36.a, 36.b, 37., 38., 38.a, 39., 39.a, 39.b, 40., 41., 42., 43., 44., 44.a, 45., 46., 47., 48., 48.a, 49.a, 50., 51., 51.a, 51.b, 51.c, 51.č, 51.d, 52., 53., 54., 54.a, 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63. in 64. člen ZPol,

- četrty odstavek 37. člena Zakona o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 35/10 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Določbe iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

167. člen (uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šestdeseti dan po njegovi uveljavitvi.

210-01/12-16/26

Ljubljana, dne 30. januarja 2013

EPA 653-VI

Državni zbor Republike Slovenije Jakob Presečnik l.r. Podpredsednik